

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

પુસ્તક ૪૫ મું.

સંવત ૨૦૦૪.

આત્મ
સં. ૫૨

અંક ૮ ભા

ફાગલુ : એપ્રિલ

વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૩-૦-૦ પોસ્ટેજ સહિત.

પ્રકાશક—

— : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—લાવનગર : —

બા.બી. કલાસાગર સુરિ શાસ્ત્રી

શ્રી મહાવીર જૈન આરાધના કેન્દ્ર

લાવનગર

અ નુ ક મ ણિ કા.

૧ પ્રભુ મહાવીરસ્વામી સ્તવન (આ. શ્રી વિજયવદ્નભસ્મરિજી મહારાજ)	૧૪૧
૨ વિશેષાવશ્યક મહાભાષ્ય સ્વોપગ્ન ટીકાનું અસ્તિત્વ ... (મુનિરાજશ્રી પ્રુષ્પવિજયજી)	૧૪૨
૩ ધર્મકોશદ્ય : ૨ (૪૯-૫૦) (મૌકીતક)	૧૪૮
૪ કૃત્ત્વ બનશે કે કૃત્ત્વ ? (આ. શ્રી વિજયકરતૂરસૂરિજી મહારાજ)	૧૫૦
૫ ગાંધીજીને અર્જલ (ગોવિંદલાલ કકલદાસ પરીખ)	૧૫૪
૬ શ્રીમાન યશોવિજયજી (ડૉ. ભગવાનદાસ મનઃસુખભાઈ મહેતા M.B.B.S.)	૧૫૫
૭ આત્મરવરૂપની પ્રાપ્તિ મને કોઈ વખતે ન થઈ (સ-માર્ગદૃષ્ટક)	૧૫૮
૮ સ્વીકાર સમાલોચના	૧૫૯
૯ વર્તમાન સમાચાર	૧૬૦

આ માસમાં નવા થયેલા માનવંતા સભાસદો.

૧. શેઠ રમણલાલભાઈ દત્તસુખભાઈ ખંભાતવાળા	પેદ્રન સાહેબ	મુંગઢ
૨. શેઠશ્રી હીરાલાલ અમૃતલાલ	,,	ભાવનગર
૩. શાહ પુરષોત્તમદાસ વીરપાળ	(૧) લાઈફ મેમ્બર	જોરાવરનગર
૪. શેઠ કરમચંદ જૈન પૌષ્પશાળા	(૧) ,,	મુંગઢ
૫. શ્રી અમૃતવિજયજી જૈન પાઠશાળા	(૧) ,,	મોરળી
હા: ડૉ. વલ્લભદાસ નેજીશીભાઈ		
૬. શેઠ ભુપતરાય પ્રેમચંદ ત્રિભુવનદાસ	(૧) ,,	ભાવનગર

બીજા વર્ગમાંથી પ્રથમ વર્ગમાં આ માસમાં વધારે થયેલા માનવંતા લાઈફ મેમ્બરો.

૧. શાહ સોમચંદ મંગળદાસ	૨. શાહ અરવિંદરાય પોપટલાલ
૩. દલાલ ધેલાભાઈ અમરચંદ	૪. શેઠ ચીમનલાલ ડાહ્યાભાઈ
૫. શાહ સુનીલાલ ચત્રભુજ B. A. LL. B.	૬. શ્રી વીર વિદ્યોતેજક સભા લાયબ્રેરી
૭. શ્રી વિજયપુર જૈન વિદ્યાશાળા	૮. શાહ હરગોવિંદદાસ રામજીભાઈ
૯. શાહ જયંતિલાલ વિકૃત્તદાસ	૧૦. શાહ દીપચંદ જસરાજ
૧૧. ભાવસાર નેમચંદ હગનલાલ ટીમાણીયા	૧૨. શાહ લક્ષ્મીભાઈ દેવચંદ
૧૩. શાહ છોટાલાલ મગનલાલ	૧૪. શાહ વૃજલાલ મગનલાલ

૧ વસુદેવહિંદી ગ્રંથ (શ્રી સંઘદાસ ગણિકૃત ભાષાંતર)

તત્ત્વજ્ઞાન અને બીજી ઘણી બાબતોને પ્રમાણિક ઠરાવવા સાદતરૂપ આ ગ્રંથની સુમારે પાંચમા સૈકામાં શ્રી સંઘદાસગણિ મહારાજે રચના કરેલી છે. મૂળ ગ્રંથનું બહુ જ પ્રયત્નપૂર્વકનું સંશોધનકાર્ય સહગત ટા. પા. ૩.

આમંત્રણ પત્રિકા.

પરમપૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજની (જન્મ) જયન્તી.
મહોત્સવ.

પરમપૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી આત્મારામજી મહારાજની જયન્તી મહોત્સવ શ્રી સિદ્ધાચળજી તીર્થ ઉપર ચૈત્ર શુદ્ધ ૧ તા. ૧૦-૪-૪૮ ને શનિવારના રોજ રાધનપુરનિવાસી શેઠ શ્રી સકરચંદ્રભાઈ મોતીલાલ મૂળજી તરફથી મળેલી આર્થિક સહાયવડે આ સભા તરફથી ઉજવવાનો હોવાથી, દરવર્ષ મુજબ શ્રી સિદ્ધાચળજી ઉપર સવારના શ્રી આદીશ્વર ભગવાનની મોટી ટૂંકમાં જ્યાં પૂજ્ય ગુરુદેવની મૂર્તિ બિરાજમાન છે, તે સ્થળે પૂજા ભણાવવામાં આવશે, તેમજ શ્રી આદિનાથ પ્રભુ તથા ગુરુદેવની સુંદર આંગી રચાવવા વગેરે કાર્યોથી દેવગુરુભક્તિ કરવામાં આવશે અને બપોરના ત્રણ વાગે સભાસદ બંધુઓનું સ્વામીવાત્સલ્ય કરવામાં આવશે. ફાગણ વહી અમાસ શુકરવારના રોજ બપોરની ટૂંકમાં પાલીતાણા જવાનું છે જેથી આપ સર્વ સભાસદ બંધુઓને પધારવા આમંત્રણ છે.

લી૦ સેવકો,

ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ

શાહ વિઠ્ઠલદાસ મૂળચંદ

શેઠ જદવજી ઝવેરભાઈ

સેક્રેટરીઓ,-શ્રી જૈન આત્માનંદ-સભા.

શેઠશ્રી રમણુલાલભાઈ દલસુખભાઈનો જીવન પરિચય.

રળીયામણી ગુજરાતમાં ખંભાત શહેર પૂર્વકાળમાં વહાણવટું અને વ્યાપાર-વાણિજ્યનું કેન્દ્ર (એશીયા-યુરોપના અનેક દેશો સાથે અનેક જાતના વ્યાપારોના માલની આવકબાવક કરતું) એક પ્રખ્યાત સુંદર બંદર હતું. ગુર્જરનરેશ લીમદેવના વખતમાં બીજા નંબરની રાજ્યધાની અને ગુજરાતનું મુખ્ય બંદર અને સુવિખ્યાત શહેર હતું. અલૌકિક ચમત્કારિક અને પ્રભાવશાલી શ્રી સ્થંભન પાર્શ્વનાથ પ્રભુના પ્રાસાદવડે તીર્થસ્થાન, જૈન પ્રાચીનભંડારવડે ગૌરવવંતું અને જૈન શ્રીમંત, નિષ્ણાત વ્યાપારીઓ, વિદ્વાન પ્રભાવક આચાર્યો, જૈન દંડનાયકો અને અનેક જૈન શ્રીમંત દેવ, ગુરુ, ધર્મના ઉપાસક કુટુંબવડે જાહોજલાલી ભોગવતું જૈનપુરીનગર કહેવાતું હતું. વંશપરંપરાથી આવ્યા આવતા દેવ, ગુરુ અને ધર્મના ઉપાસક, શ્રદ્ધાળુ કુટુંબ-શેઠ અમરચંદ પ્રેમચંદના કુટુંબના નબીરા શેઠ કસ્તુરભાઈ અમરચંદના સુપૌત્ર શેઠશ્રી રમણુલાલભાઈ દલસુખભાઈનો જન્મ ૩૪ વર્ષ પહેલાં થયો હતો. જન્મથી સંસ્કાર, શ્રદ્ધા અને લક્ષ્મી વારસામાં જ મળેલાં હતા.

વ્યવહારિક, ધાર્મિક તાલીમ મેળવી મેટ્રીક સુધી અભ્યાસ કરી ખંભાતમાં શેઠ કસ્તુરભાઈ અમરચંદ અને મુંબઈમાં શેઠ છગનલાલ કસ્તુરચંદની પેઢીમાં પંદર વર્ષથી શ્રીયુત રમણુભાઈ સંચાલક બન્યા. જાને પેઢીની પ્રતિષ્ઠા, વ્યાપાર અને લક્ષ્મીની સફળતાપૂર્વક વૃદ્ધિ કરી. લક્ષ્મીની વૃદ્ધિ સાથે પણ જૈન દર્શનની આરાધનની પણ વૃદ્ધિ થઈ. ખંભાતમાં ગૃહમંદિરમાં શ્રી સુમતિનાથ જિનેશ્વર ભગવંતની પૂજા, ધર્મશુરુઓતું વ્યાખ્યાનશ્રવણ, વૈયાવચ્ચ, બહુમાન એ તો આ કુટુંબનો નિરંતરનો વ્યવસાય જ હતો. આખું કુટુંબ જૈન સંસ્કાર સહિત હોવાથી તેમના પ્રિય વિમલાબહેને ચૌદ વર્ષની વયે જ પ્રવ્રજ્યા લીધી છે.

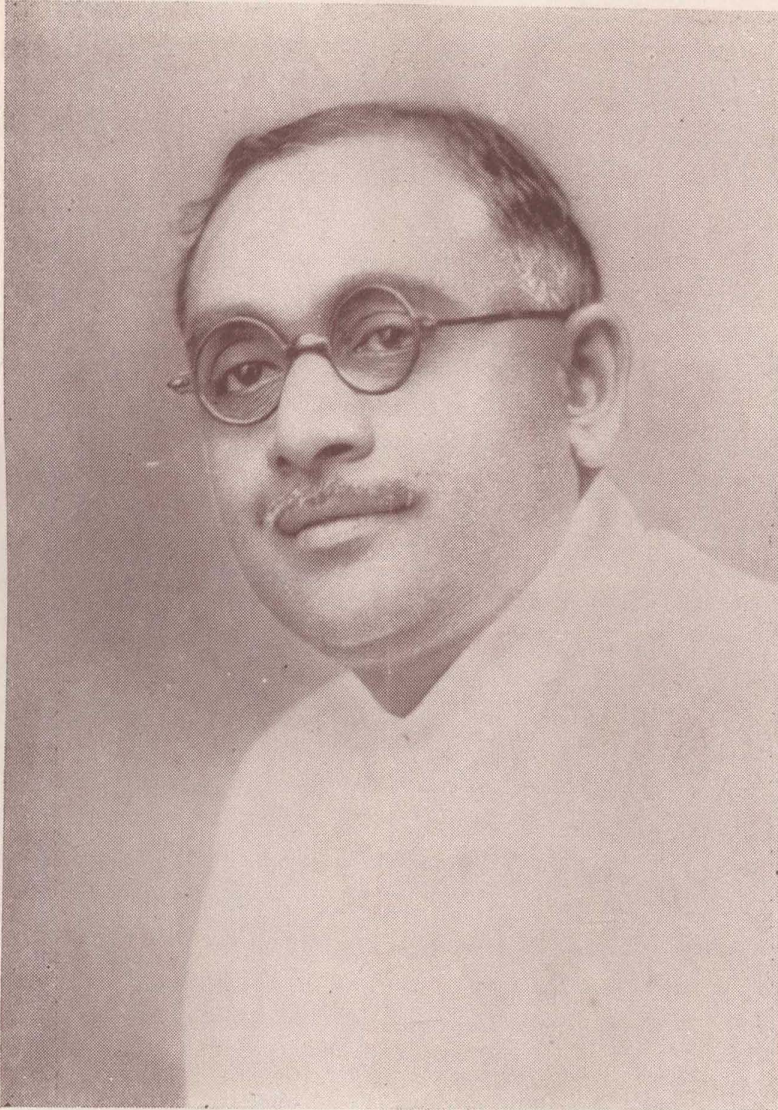
શેઠ રમણુભાઈની બાહોશ વ્યાપારી તરીકેની પ્રતિષ્ઠા અને ખાનદાની બાણી ખંભાતના નવાબ સાહેબે ચાર વર્ષ પહેલાં “તાજીમી સરદાર” નો માનવંતો ઇત્કાળ આપ્યો હતો.

પરમાત્માની ભક્તિ પર પ્રેમ હોવાથી સંગીતના જ્ઞાનપૂર્વક પૂજા ભણાવવામાં તદલીનતા એટલી બધી દેખાય છે કે સાંભળનારને મુગ્ધ બનાવી દે છે.

ખંભાત જૈન શાળાનાં અગ્રેસર, મુંબઈ જૈન સંઘના અનેક ધાર્મિક કાર્યોમાં પણ અશ્રભાગ લઈ સેવા કરે છે. તેમના મારફત શેઠ છગનલાલ કસ્તુરચંદના વહીવટ તરફથી પુષ્કળ ધાર્મિક સખાવતો થયેલી છે અને થાય છે. સ્વતંત્ર રીતે પણ અનેક શુભ સખાવતો પણ કરે છે.

જૈન નરરત્ન શેઠશ્રી રમણુલાલભાઈ આ સભાની કાર્યવાહી, દેવ, ગુરુ, જ્ઞાન-ભક્તિ, સુંદર પ્રાચીન સાહિત્યોદ્ધારના વગેરે કાર્યો બાણી આ સભાના માનવંતા પેટ્રનનું પદ સ્વીકારે તે પણ સભાની પ્રતિષ્ઠામાં વૃદ્ધિ થતાં એક ગૌરવનો વિષય હોઈ સભા પોતાનો આનંદ વ્યક્ત કરે છે. છેવટે શેઠ રમણુલાલભાઈ દીર્ઘાયુ થઈ દેવ, ગુરુ, ધર્મની ભક્તિ સાથે આધ્યાત્મિક, શારીરિક, આર્થિક લક્ષ્મી વધારે વધારે મેળવે તેમ પરમાત્માની પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

આ સભાના માનવંતા પેટ્રન—

શેઠશ્રી હીરાલાલ અમૃતલાલ શાહ બી. એ. બાવનગર અને મુંબઈ.

શ્રી મહોદય પ્રેસ-બાવનગર.

શેઠશ્રી હીરાલાલ અમૃતલાલનો જીવન પરિચય.

શેઠ પુરુષોત્તમદાસ હેમજી જેઓ શહેર ભાવનગરમાં જૈન સંઘમાં એક અગ્રગણ્ય પુરુષ અને પરમાત્માની પૂજા અને ભક્તિ માટે અનન્ય પ્રેમ ધરાવનાર શ્રાવક કુલ ભૂષણ પુરુષ હતા. તેવા શ્રદ્ધાળુ પુરુષના સુપૌત્ર તરીકે શ્રીયુત્ત હીરાલાલભાઈનો જન્મ થયો હતો. ભાઈશ્રી હીરાલાલને ઉત્તમ સંસ્કાર, લક્ષ્મી અને શ્રદ્ધા વારસામાં મળ્યા હતા. તેટલું જ નહિ પરંતુ સરસ્વતી અને લક્ષ્મીનો સુમેળ પણ જીવનમાં સાથે જ પ્રાપ્ત થયો હતો.

પિતાશ્રી અમૃતલાલભાઈને દેવભક્તિ, સ્વામીભક્તિ પણ જીવનમાં સાથે પ્રાપ્ત થઈ હતી. અને મુંબઈ શહેરમાં 'એક નિષ્ણાત કાપડના વ્યાપારી તરીકે પ્રસિદ્ધ થતાં વ્યાપાર અને લક્ષ્મીનો સુયોગ સાંપડ્યો હતો. ભાઈ હીરાલાલે વ્યાપાર વાણિજ્યમાં પિતાની નિશ્ચાયે નિષ્ણાતપણું પ્રાપ્ત કરી, કાપડના વ્યાપારની વૃદ્ધિ સાથે શહેર મુંબઈમાં “વસંત વિજય” મીલ ઉભી કરી ઉદ્યોગપતિ પણ થયા છે. પિતામહની દેવ ભક્તિના પ્રતિક તરીકે ભાવનગરથી છ માઇલ પર વરતેજ ગામમાં શ્રી સંભવનાથ જિનેશ્વરનું સુંદર મંદિર બંધાવેલ છે જે આજે તીર્થરૂપ ગણાય છે. તથા પૂજ્ય પિતાશ્રીની ઇચ્છા મુજબ યાત્રાળુઓને રાહત તરીકે અત્રે સ્ટેશન ઉપર સુંદર ધર્મશાળા બનાવી તે વગેરેનો વહીવટ પણ યોગ્ય રીતે ભાઈ હીરાલાલ કરી રહ્યા છે.

ભાઈશ્રી હીરાલાલ બી. એ. થએલા હોઈ શિક્ષણ પ્રેમી હોવાથી અત્રે દક્ષિણામૂર્તિ ભવનમાં, બાલમંદિર તથા દાદાસાહેબ જૈન બોર્ડીંગમાં, શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયમાં તેમજ સાર્વજનિક કાર્યો સારનાથનાં બુદ્ધમંદિરમાં, શુજરાત વિદ્યાપીઠ વગેરેમાં પણ યોગ્ય સંભાવતો કરી છે. તેઓ જ્યોતિષ શાસ્ત્ર અને પ્રાચીન શોધખોળ એ તેમનાં જીવનનાં પ્રિય વિષયો છે. પોતાના પુત્રો, પુત્રીઓને પણ સારી કેલવણી આપી છે. ભાઈ હીરાલાલ કુશલ વ્યાપારી, ઉદ્યોગપતિ સાથે એક વિચારક અને સારા અભ્યાસી પણ છે, તેવા એક પુરુષ આ સલાના પેટ્રન થતાં સલાની પ્રતિષ્ઠા અને ગૌરવની વૃદ્ધિ થયેલી ગણાય છે.

ભાઈશ્રી હીરાલાલ દીર્ઘાયુ થઈ આત્મિક, આર્થિક, શારીરિક લક્ષ્મી વિશેષ વિશેષ પ્રાપ્ત કરે તેમ પરમાત્માની પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

... પ્રકાશક:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર ...

વીર સં. ૨૪૭૪.

ફાગણ.

પુસ્તક ૪૫ મું.

વિક્રમ સં. ૨૦૦૪.

:: તા. ૧ લી એપ્રિલ ૧૯૪૮ ::

અંક ૮ મા

આચાર્ય શ્રીમદ્વિજયવલ્લભસૂરિજી મહારાજરચિત-

પ્રભુ મહાવીરસ્વામી સ્તવન

(રાગ માલકોશ)

પ્રભુ વીર જિનંદ દયાલ લાલ, મુજ નજરે ભાલ મે હોવું નિહાલ,
કાલ અનંત ગયો મુજ સ્વામી, લાલ ન મિલિયો અંતરજામી;
કર કરુણા મુજ નજર નિહાલ ॥ પ્ર૦ ॥ (૧)

એકેન્દ્રિ બેઘન્દ્રિ ભમિયો, તેઘન્દ્રિ ચઠરિન્દ્રિ રૂલિયો,
જહાં હુવો મે હાલ બેહાલ ॥ પ્ર૦ ॥ (૨)

પુણ્ય ઉદય પંચેન્દ્રિ પાયો, મિથ્યાત્વમે સમય ગુમાયો,
કીનો નહી જરા તુમરો ખ્યાલ ॥ પ્ર૦ ॥ (૩)

જિમ તિમ કરી ગુરુદેવ પિછાણ્યો, ધરમારાધન મે ચિત્ત આણ્યો,
કીજે સહાય કિંચિત કૃપાલ ના પ્ર૦ ॥ (૪)

સ્વધર્મે નિધનં શ્રેય જાણે, ભયાવહ પરધર્મ કો માને,
તૂટે તબ સગ કર્મજાલ ॥ પ્ર૦ ॥ (૫)

આતમ લક્ષ્મી હર્ષ મનાવે, પર ઘર છોર નિજ ઘરમે આવે,
લેવે વલ્લભ નિજ લાલ સંભાલ ॥ પ્ર૦ ॥ (૬)

॥ जयन्तु वीतरागाः ॥

विशेषावश्यक महाभाष्यस्वोपज्ञ टीकानुं अस्तित्व.

आजना લેખનું મંગળસ્વરૂપ શીર્ષક વાંચીને માત્ર જૈન જગત જ નહિ, કિન્તુ વિશેષાવશ્યકે મહાભાષ્ય અંથનું ગૌરવ સમજનાર જૈનેતર જગત પણ આનંદમગ્ન થશે, એમાં લેશ પણ શંકાને સ્થાન નથી. આજ પર્યંત લગવાનું શ્રીજિનભદ્રગણિક્ષમાશ્રમભણ્ડુત વિશેષાવશ્યક મહાભાષ્ય ઉપરની સ્વોપજ્ઞ ટીકા નષ્ટ થયાની જ માન્યતા પ્રચલિત હતી, પરંતુ તપાસને પરિણામે એ અંથની સ્વોપજ્ઞ ટીકા વિદ્યમાન છે અને એને જોવા આપણે સૌ નસીબદાર છીએ એ પ્રસ્તુત લેખથી દરેકને ખાત્રી થશે. સાથે સાથે એ બાણીને દરેકને દિલગીરી પણ થશે કે-પ્રસ્તુત ટીકાને છઠ્ઠા ગણધરની વક્તવ્યતા સુધી પહોંચાડીને લગવાનું શ્રીજિનભદ્રગણિક્ષ સ્વર્ગવાસી થઈ ગયા છે; છતાંય આપણું પરમ સૌમાન્ય છે કે એ અપૂર્ણ ટીકાને શ્રીકૈટકાર્યવાદ ગાંણ મહત્તર મહારાજે પૂર્ણ કરી છે.

પ્રસ્તુત સ્વોપજ્ઞ ટીકાની શરૂઆતમાં શ્રીક્ષમાશ્રમણ લગવાને મંગલાચરણ કે અવતરણ આદિ જેવો કશોય ઉદ્દેશ કર્યો નથી તેમજ તેઓશ્રી પોતાની ટીકાને રચતાં એકાએક સ્વર્ગવાસી થયેલા હોવાથી પ્રશસ્તિ કે પુષ્પિકા જેવો ઉદ્દેશ પણ આપણને મળી શકે તેમ નથી. અસ્તુ. સૌ પહેલાં આપણે ક્ષમાશ્રમભણ્ડુત સ્વોપજ્ઞ ટીકાનો પ્રારંભનો અંશ જોઈએ.

॥ ૬૦ ॥ ૐ નમો વીતરાગાય ॥

કયવવયવ્વપ્પામો વુચ્છં ચરણગુણસંગહં સયલં ।

આવસ્સયાણુઓગં ગુરુવણ્ણાણુસારેણં ॥ ૧ ॥

પ્રોચ્યન્તે જ્ઞાનેન જીવાદયઃ અસ્મિન્નિતિ વા પ્રવચનમ્ । અથવા પ્રગતં પ્રધાનં શસ્ત્રમાદૌ વા વચનં દ્વાદશાંગમ્ । અથવા પ્રવક્તૌતિ પ્રવચનમ્ । તદુપયોગાનન્યત્વાદ્વા સંઘઃ પ્રવચનમ્ । પ્રણમનં પ્રણામઃ પૂજેત્યર્થઃ, કૃતઃ પ્રવચનપ્રણામોઽનેન કૃતપ્રવચનપ્રણામઃ । ‘વોચ્છં’ વક્ષ્યે । ચર્યતે તદિતિ ચરણં ચારિત્રમ્ ગુણાઃ મૂલોચ્ચરગુણાઃ ચરણગુણાઃ । અથવા ચરણં ચારિત્રમ્ ગુણગ્રહણાત્ સમ્યગ્દર્શનજ્ઞાને । તેષાં સંગ્રહણં સંગ્રહઃ । સહ કલાભિઃ સકલઃ સંપૂર્ણં इत्यर्थः । અસ્તિ હ્યેતદ્-દેશગૃહીતત્વાદ્ વે(વિ)કલોઽપિ સંગ્રહઃ, અયં તુ સમસ્તગ્રાહિત્વાત્ સકલઃ । કથમ્ ? સામાયિકે એવ દ્વાદશાંગાર્થપરિસમાપ્તેઃ । વક્ષ્યતે ચ—“સામાય્યં તુ તિવિહં સમ્મ સુયં તદ્દા ચરિત્તં ચ ।” इत्यादि । किं च सम्यग्दर्शनादित्रयेण न संगृहीतम् ? अतः सकल इति । तम् चरणगुणसंगहं सयलं । कश्चासौ ? आवश्यकानुयोगः । अवश्यक्रियानुष्ठानादौ आवश्यकम्, अनुयोजनमनुयोगः अर्थव्याख्यानमित्यर्थः, आवश्यकस्यानुयोगः आवश्यकानुयोगः तम् आवश्यकानुयोगम् । गृणन्ति शास्त्रार्थमिति गुरवः, ब्रुवन्तीत्यर्थः, ते पुनराचार्याः अर्हदादयो वा, तदुपदेशः तदाज्ञा गुरूपदेशानुसारः, गुरूपदेशानुवृत्तिरित्यर्थः, तथा गुरूपदेशानुवृत्त्या गुरूपदेशानुसारेणेति ॥ तस्स फलं गाहा ॥

[પ્રવર્તક પ્રતિ પત્ર ૧]

ઉપર કહેવાઈ જ ગયું છે કે ભગવાન શ્રીજિનભદ્ર ક્ષમાશ્રમણ, ટીકાની રચના કરતાં એકાએક સ્વર્ગવાસી થઈ ગયા છે; એટલે તેનો ઉપસંહાર, પુષ્પિકા કે પ્રશસ્તિ આપણને મળી શકે તેમ નથી. આ સ્થિતિમાં પ્રસ્તુત ટીકાના રચયિતા ભગવાન શ્રીજિનભદ્રગણિ ક્ષમાશ્રમણ છે કે હતા એ હકીકત આપણને તેમના પોતાના શબ્દોમાં મળી શકે તેમ નથી, પરંતુ એ હકીકત આપણને ઉપરોક્ત ટીકાને પૂર્ણ કરવાનું મહાન પુણ્ય કાર્ય કરનાર ભગવાન શ્રીકૌટ્યાર્યવાદિગણિ મહત્તરના ટીકાનુસંધાનના પ્રારંભિક અંશમાંથી મળી શકે છે, જે અંશ આ નીચે આપવામાં આવે છે—

ण ह वह० गाहा ॥ सौम्य ! “ न ह वै [स]शरीरस्य प्रियाप्रिययोरपहतिरस्ति, अशरीरं वाव सन्तं प्रियाप्रिये न स्पृशतः” इत्येषां च वेदपदानां न वाक्यार्थमवबुध्यते भवान् अतः संशेते किमिह बन्धमोक्षौ स्यातां न वेति । न चेह संशयोऽनुरूपस्ते, यतो निष्पष्टमेवेदमुच्यते-सशरीरस्येति । बाह्याध्यात्मिकानादिशरीरसंतानमयो बन्धः । तथाऽ-शरीरं वाव सन्तमित्यशेषशरीरापगमस्वभावो मोक्ष इति ॥ छिण्णम्मि० गाहा ॥

નિર્માપ્ય ષષ્ટગણધરવક્તવ્યં કિલ દિવંગતાઃ પૂજ્યાઃ ।

અનુયોગમાર્ગદેશિક(?) જિનભદ્રગણિક્ષમાશ્રમણાઃ ॥ છ ॥

તાનેવ ચ પ્રણિપત્યાતઃ પરમવિ(વ ?)શિષ્ટવિવરણં ક્રિયતે ।

કોટ્યાર્યવાદિગણિના મન્દધિયા શક્તિમનપેક્ષ્ય ॥ ૧ ॥

સંઘટનમાત્રમેતત્ સ્થૂલકમતિસૂક્ષ્મવિવરણપદસ્ય ।

શિવભક્ત્યુપહૃતલુબ્ધકનેત્રવદિદમનનુરૂપમપિ ॥ ૨ ॥

સુમતિસ્વમતિસ્મરણાદર્શ(?)પરાનુવચનોપયોગવેલાયામ્ ॥

મદ્દુપયુજ્યતે ચેદ્, ગૃહ્ણન્ત્વલભા(સા)સ્તતોઽન્યેઽપિ ॥ ૩ ॥

અથ સત્તમસ્ય મગવતો ગણધરસ્ય વક્તવ્યતાનિરૂપણસમ્બન્ધનાય ગાથાપ્રપંચઃ—તે પદ્મઇ સોઽં । આમદ્વો યં । કિં મણે અત્થિ દેવાં । તં મણસિ ધેરયિતાં । સચ્છંદ-ચારિણો પુણં । હે મૌર્યપુત્ર ! આયુષ્મન્ કાશ્યપ ! ત્વં મન્યસે-નારકાઃ સંક્લિષ્ટાસુરપરમા-ધાર્મિકાયત્તતયા કર્મવશતયા પરતન્ત્રત્વાત્ સ્વયં ચ દુઃખસંપ્રતત્તવાદ્ રહ્યાઽઽગન્તુમશક્તાઃ, અસ્માકમપ્યનેન શરીરેણ તત્ર ગન્તું કર્મવશતયૈવાશક્તત્વાત્ પ્રત્યક્ષીકરણોપાયાસમ્મવાદા-ગમગમ્યા ધવ શ્રુતિ-સ્મૃતિ ગ્રંથેષુ શ્રૂયમાણાઃ શ્રદ્ધેયા ભવન્તુ; યે પુનરમી દેવા તે સ્વચ્છ-ન્દચારિણઃ કામરૂપાઃ દિવ્યપ્રભાવાશ્ચ કિમિતિ દર્શનવિષયં નોપયાન્તિ ? કિમિહ નાઽઽગ-ચ્છન્તીત્યભિપ્રાયઃ, અવશ્યં ન સન્તિ, યેનાસ્માદશાનાં પ્રત્યક્ષા ન ભવન્તિ અતો ન સન્તિ દેવાઃ,

૧ “ અનુયોગમાર્ગદેશક ” એવો પાઠ અહીં સંભવે છે.

૨ “ સુમતિઃ સ્મરણાદર્શઃ ” એવો પાઠ અહીં સંગત લાગે છે.

અસ્મદાદ્યપ્રત્યક્ષત્વાત્, સ્વરવિષાણવત્ શ્રૂયંતે ચ શ્રુત્યાદિષુ, તદ્ આગમપ્રામાણ્યાદનુમાન-
ગમ્યત્વાદ્વા પરમાણ્વાદિવત્ કિં સન્તીતિ । एवं भवतो देवेषु संशयः । मा कुरु संशयम् ॥
અચાદદ્યાશ્રુતનામગોત્રાભિભાષણ-હૃદયસ્થાત્થપ્રકટીકરણવિસ્માપનાનંતરં દેવાભાવપ્રતિપાદક-
દ્વેતોરસિદ્ધતોદ્ધાવનાર્થ પ્રત્યક્ષપ્રમાણસિદ્ધતાં પ્રકાશયન્ ભગવાનાહ—મા૦ ગાહા ।

(પ્રવર્ત્તકપ્રતિ પત્ર ૮૧-૮૨)

ઉપર ભગવાન્ શ્રીકોટ્ટાર્યવાદિગણિએ પૂર્વટીકાકાર શ્રીજિનભદ્રગણિ ક્ષમાશ્રમણના નામનો
અને એ અપૂર્ણ ટીકાના અનુસંધાનકાર તરીકે પોતાના નામ આદિનો જે નિર્દેશ કર્યો છે
તે નોંધવામાં આવ્યો છે. આ ઉદ્દેશથી એ હકીકત સ્પષ્ટ થાય છે કે-ભગવાન્ શ્રીજિનભદ્રગણિ
ક્ષમાશ્રમણે વિશેષાવશ્યક મહાભાષ્યની ટીકા પૂર્ણ નથી કરી, પરંતુ છઠ્ઠા ગણધરની વ્યાખ્યા
સુધી જ તે થઈ શકી છે—થઈ છે. અને તે સમય દરમિયાન તેઓશ્રી સ્વર્ગવાસી થયા છે.

ઉપર જે ઉદ્દેશ નોંધવામાં આવ્યો છે તેમાં શ્રીકોટ્ટાર્યવાદિગણિ મહારાજ મહત્તર હતા
તેવો ઉદ્દેશ જો કે નથી, પરંતુ પ્રસ્તુત ટીકામાં તેમણે જે ઠેકાણે પોતે મહત્તર હોવાની
સાબિતી આપતા ઉદ્દેશો કરેલા છે. એક નમસ્કારની વ્યાખ્યા પૂર્ણ થાય છે ત્યાં અને
બીજો અંતે—

૧. ધર્મકથાદિવદિતિ નમસ્કારનિર્યુક્તિભાષ્યવ્યાખ્યાનં સમાપ્તમ્ ॥ છ ॥ ॥ કૃતિઃ
કોટાર્યવાદિગણિમહત્તરસ્ય ॥ અથ સૂત્રસ્પર્શિકનિર્યુક્તિઃ ક્રમપ્રાપ્તા, તસ્યાઃ સંબંધાર્થં ગાથા ।
કયપંચનમોક્કારો ० ઇત્યાદિ । [પ્રવર્ત્તકપ્રતિ પત્ર ૧૭૦]

૨. સવ્વાણુઓગમૂલં મસ્સં સામાઈયસ્સ ણાઠ્ઠણ ।

હોઈ પરિકમ્મિયમઈ જોગ્ગો સેસાણુઓગસ્સ ॥

સર્વસૂત્રાર્થકન(મ)યસ્ય અનુયોગસ્ય મૂલ(હં) કારણં ભાષ્યં સામાયિકસ્ય ગાથાનિવદ્ધં
' જ્ઞાત્વા ' ગુરુપદેશાત્ સ્વયં વા શબ્દાર્થન્યાયસિદ્ધાન્તપ્રાવીણ્યાદવગમ્યે(મ્ય અ)ર્થમ્, અનેન
પરિકર્મિતબુદ્ધિર્યોગ્યો ભવતિ સામાયિકાનુયોગવ્યતિરિક્તસ્ય શેષાનુયોગસ્ય શ્રવણેનુપ્રવચ્ચને
ચેતિ । પરમપૂજ્યજિનભદ્રગણિક્ષમાશ્રમણકૃતવિશેષાવશ્યકપ્રથમાધ્યયનસામાયિકભાષ્યસ્ય
વિવરણમિદં સમાપ્તમ્ ॥ છ ॥ સૂત્રકારપરમપૂજ્યશ્રીજિનભદ્રગણિક્ષમાશ્રમણપ્રારબ્ધા સમર્થિતા
' શ્રીકોટ્ટાર્યવાદિગણિમહત્તરેણ શ્રીવિશેષાવશ્યકલઘુવૃત્તિઃ ॥ છ ॥ [પ્રવર્ત્તક પ્રતિ પત્ર ૧૮૬]

ઉપર કોટ્ટાર્યવાદિગણિ મહત્તરશ્રીએ સ્પષ્ટ કરી દીધું છે કે પોતે જે ટીકા રચી છે તે
જિનભદ્રગણિ ક્ષમાશ્રમણશ્રીની અપૂર્ણ ટીકાના અનુસંધાનરૂપે છે. એટલે આ ટીકાનો છઠ્ઠા
ગણધરવાદ સુધીનો પૂર્વ અંશ અને અંશ જ ભગવાન્ શ્રીજિનભદ્રગણિ ક્ષમાશ્રમણવિરચિત
છે એ નિર્વિવાદ છે.

૧ અહીં પ્રતિમાં કોટ્ટાર્ય છે પણ એ લેખકની ભૂલથી જ લખાએલ છે. વાસ્તવિક રીતે
કોટ્ટાર્ય જ હોવું જોઈએ.

આ રીતે વિશેષાવશ્યકમહાભાષ્યની સ્વોપજ્ઞ અપૂર્ણ અથવા ખંડટીકાનું અસ્તિત્વ અને તેને કોટ્યાર્યવાદિગણિમહત્તરે પૂર્ણ કર્યાનું બાણ્યા પછી, કોટ્યાર્યાર્યકૃત ટીકા સહ મુદ્રિત થયેલી વિશેષાવશ્યક-મહાભાષ્યટીકાના પ્રણેતા કોટ્યાર્યાર્ય કોણ અથવા કયા? એ આદિ અનેક પ્રશ્નો આપણા સામે આવીને ઊભા રહે છે. ખાસ કરી મુદ્રિત ટીકાના આધારે પૂજ્યપાદ પ્રાવચનિકાચાર્ય શ્રીસાગરાનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજશ્રીએ ઉપરોક્ત મુદ્રિત ટીકાની પ્રસ્તાવના-માં અને શ્રીમાન્ મુનિજી શ્રીજિનવિજયજીએ જીતકદ્દપચૂર્ણિની પ્રસ્તાવનામાં પોત-પોતાનાં મંતવ્યોના સમર્થનમાં જે અનેકવિધ અનુમાનો દોર્યા છે, તેમને તો એ અંગે નવેસર જ ઊહાપોહ કરવાનો ઊભો રહે છે. અસ્તુ, એ ગમે તે હો, અહીં આપણે પ્રસંગોપાત સ્વોપજ્ઞટીકા અંગે કેટલુંક અવલોકન અને વિચાર કરી લઈએ.

મુદ્રિત કોટ્યાર્યાર્યકૃત વિશેષાવશ્યક ટીકામાં અને મલધારી આચાર્યકૃત ટીકામાં સ્વોપજ્ઞટીકાને નામે જે જે ઉલ્લેખો આવે છે તે બધાય પ્રસ્તુત સ્વોપજ્ઞ ટીકાઅંશમાં અક્ષરશઃ છે. ઉ. તરીકે મુદ્રિત કોટ્યાર્યાર્ય ટીકાના પત્ર ૨૪૫-૨૬૫-૨૮૨ માંના ક્ષમાશ્રમજીકૃત ટીકાના ઉલ્લેખો અનુક્રમે લિખિત પ્રવર્તકજી મહારાજશ્રીની પ્રતિના પત્ર ૩૩-૩૫-૩૮ માં છે. મુદ્રિત પત્ર ૩૫૮ માં શ્રીમાન્ કોટ્યાર્યાર્યે ‘પૂર્વલઘ્વસમ્યક્ત્વાદિત્રયાઃ સૂક્ષ્મસમ્પરાયાદયઃ’ इति पूज्यपादाः આ પ્રમાણે ઉદ્ધરેલ પાઠ લિખિત પ્રવર્તક પ્રતિમાં પત્ર ૫૩ માં છે.

આ ઉપરાંત પત્ર ૫૬૪ માં શ્રીમત્ક્ષમાશ્રમજીપૂજ્યપાદાનામભિપ્રાયો લક્ષણીયઃ તથાહિ આ પ્રમાણેનો સ્વોપજ્ઞટીકા અંશની બ્રાન્તિ પેદા કરતો જે પાઠ છે એ આખો પૂર્વપક્ષ ઉત્તરપક્ષને લગતો પાઠ ક્ષમાશ્રમજી-મહત્તરીય ટીકામાં નીચે મુજબ છે—

અથવા કશ્ચિદાહ—મુક્તો કરણાભાવાદિત્યાદિ । અજ્ઞાની મુક્તઃ, અકરણત્વાત્, આકાશ-વત્ । નન્વેવં ધર્મિત્વરૂપવિપર્યયસાધનાદ્ વિરુદ્ધઃ, આકાશવદ્જીવોઽપિ મુક્તઃ પ્રાપ્નોતિ, પતસ્માદેવ હેતોરિતિ । એવામાચાર્યેણોક્તે પરઃ કિલ પ્રત્યાહ—ભવતુ તન્નામ, નામેત્યભ્યનુજ્ઞાયામ્, અજીવો નામ મુક્તો ભવતુ, ન કશ્ચિદ્દોષઃ, એવોઽસ્યાભિપ્રાયઃ—વિરુદ્ધોઽસતિ બાધને તન્નામો- (મા) જીવત્વમિષ્ટમેવેતિ સિદ્ધસાધનાદ્ વિરુદ્ધાભાવ इति । નનુ ચૈવમાહ—તસ્યાબ્રુવાણસ્ય સ્વતોઽભ્યુપગમવિરોધ इति બાધને સતિ કથં વિરુદ્ધતા ચોદયતે ? સર્વત્ર ચ વિરુદ્ધાનૈકાન્તિકત્વેષૂમયસિદ્ધસ્ય પરિગ્રહ इति ન્યાયલક્ષણાત્ ; મા વાઽત્ર પરિહારગાથા—દંવામુત્ત-સહાવજાતિતો તસસ દૂરવિવરીયં । ણ હિ ત(જ)ચંતરગમણં જુત્તં ણમસો વ જીવત્તં ॥ इयमप्यसम्बद्धा, यतः परेणैवं चोदिते एषा युज्यते वक्तुम्, न स्वयं चोदिते विरुद्धे, तत् कथमेतद्गमनीयं पूज्यक्षमाश्रमपादानामभिप्रायो लक्षणीयः ? उच्यते—परस्यापि जीवपदार्थ-श्चाजीवपदार्थश्चेत्युभयं विद्यते, जीवः संसारी मुक्तश्चेति द्वेधा, तस्य मुक्तस्याजीवत्वापादनम-निष्ठमेव परस्यैकान्तवादिनः, पदार्थसंकरापत्तिभयात्, तस्याजीवत्वमभ्युपगम एव विरोधः, तच्चश्चासति बाधने विरुद्धचोदनेति युक्तमेवाचार्येण भण्यते, स्वयमार्हतस्याभ्युपगमविरोधा-भावात्, परस्य च जीवपदार्थस्याजीवप्राप्तेरनिष्ठापादनात् कदाचित् सर्वात्मगुणहाने सिद्धत्व-

प्राप्तावजीत्ववमेवेत्युपर(?) इति तन्निवारणार्थमियं गाथा युज्यते द्ध्वामुत्तत्सहावजातितो० ।
[प्रथ० पत्र ९२-९३]

આચાર્ય શ્રીમલધારીએ મુદ્રિત પત્ર ૨૭૪ માં ક્ષમાશ્રમણપૂજ્યેશ્વ ‘થીળહિ’ રૂપાદિ ગાથાયોમિત્યં વ્યાખ્યાતમ્ “સ ચ કિલ જઘન્યોડનન્તભાગઃ” રૂપાદિ આ પ્રમાણે જે ક્ષમાશ્રમણીય ટીકાનો ઉલ્લેખ કર્યો છે તે લિખિત પ્રતિના પત્ર ૨૬ માં છે. તેમજ મૂલટીકાકૃત્તા નામથી જે મનઃપર્યાયજ્ઞાનના દર્શન વિષે ચર્ચા કરી છે તે લિખિત પ્રતિના પત્ર ૩૫ માં છે. શ્રીમલધારીએ પત્ર ૨૦૮ માં વૃક્ષટીકાકારના નામનો ઉલ્લેખ કર્યો છે તે ક્ષમાશ્રમણશ્રી માટે કે તેમની ટીકા માટે નથી. મુદ્રિત મલધારી ટીકાના પત્ર ૧૧૦૬ માં સંવ્યવહારરાશિગત-વિશેષણં ચેહ પૂર્વટીકાકારૈઃ કૃતમ્ એમ લખ્યું છે. આ ઉલ્લેખ ક્ષમાશ્રમણ મહત્તરીય ટીકામાં નથી, પરંતુ એ ઉલ્લેખ હારિભદ્રીયા અને કોઠ્યાચાર્યીયા ટીકામાં જરૂર છે. ક્ષમાશ્રમણ-મહત્તરીય ટીકામાં તો આ રીતે પાઠ છે.

અથ ઇવામેવ ચતુર્ણાં સામાયિકાનાં કિં કેન જીવેન સ્પૃષ્ટપૂર્વં પ્રાપ્તપૂર્વમિત્યર્થઃ, અતઃ
 ઉચ્યતે—સર્વજીવેહિં સુચં ॥ શ્રુતજ્ઞાનં મિથ્યાદષ્ટિરપિ લભતે ઇતિ સર્વજીવૈરનન્તેન કાલેન
 શ્રુતસામાયિકં લબ્ધપૂર્વમિતિ સુખમેવોચ્યતે । આ પાઠમાં સંઘવ્યવહારરાશિ વિશેષણ છે જ
 નહિ, એટલે પૂર્વટીકાકાર શબ્દનો અર્થ સામાન્ય રીતે ‘આવશ્યકસૂત્ર આદિ ઉપર ટીકા
 કરનાર આચાર્યો જ’ સમજવાનો છે.

શ્રીમાન્ કોટ્યાચાર્યે પશુ પોતાની ટીકામાં જે ટીકા, મૂલટીકા, આવશ્યકમૂલટીકા વગેરે ઉલ્લેખો કર્યા છે એ બધાય આવશ્યકસૂત્રનિર્ધારિત ઉપરની હારિભદ્રીયા ટીકા, ચૂર્ણી આદિને લક્ષીને જ છે એમ માનવું જોઈએ.

क्षमाश्रमण-भट्टरीया टीका.

પ્રસ્તુત ઉપલબ્ધ ક્ષમાશ્રમણપ્રારબ્ધ અને કોટ્યાર્યવાદિગણિમહત્તરે પૂર્ણ કરેલી ટીકાને આપણે ક્ષમાશ્રમણ-મહત્તરીયા ટીકા તરીકે ઓળખવી એ વધારે સગવડમરેલી વસ્તુ છે. ભાષ્યગાથાની સંખ્યાના મુકાબલે પ્રસ્તુત ટીકાનો અર્ધા કરતાં કાંઈક વધારે પૂર્વભાગ શ્રીક્ષમાશ્રમણ લગવાને રચેલો છે અને તે પછીનો સમગ્ર ઉત્તરભાગ શ્રીમહત્તરશ્રીનો છે. ક્ષમાશ્રમણશ્રીની ટીકાનું સ્વરૂપ સંક્ષિપ્ત હોઈ તેમની પૂર્વ અંશની ટીકા લગભગ ૪૫૦૦ શ્લોક જેટલી છે, જ્યારે મહત્તરશ્રીની ટીકા સહજ વિસ્તાર પામતી હોઈ પછીનો અંશ લગભગ ૫૭૫૦ શ્લોક જેટલો છે, એકંદર ટીકાનું પ્રમાણ અનુમાન ૧૦૨૫૦ શ્લોક જેટલું છે. છેવટે દસ હજારથી તો ઓછું નથી જ.

પ્રસ્તુત ટીકાને કોટ્ટાર્ય ભગવાને લઘુવૃત્તિ તરીકે ઝોળખાવી છે એથી આપણને એવી લાલચ સહેજે જ થાય તેમ છે કે તેમણે પ્રસ્તુત લઘુવૃત્તિ અને ગૃહ્યવૃત્તિ એમ બે વૃત્તિઓ રચી હશે અને પ્રસ્તુત લઘુવૃત્તિ અને મુદ્રિત કોટ્યાચાર્યની વૃત્તિના પ્રણેતાના નામમાં અમુક સામ્ય જોતાં તેવી કદવના ઊઠવી એ સ્વાભાવિક વસ્તુ પણ છે; પરંતુ ટીકાનું અવલોકન કરતાં આપણે એ ભ્રમ ભાંગી જ ન્હાય છે અને સ્પષ્ટ રીતે લાગે છે કે બન્ને ય ટીકાકારો એટલે કે ક્ષમાશ્રમણીય ટીકાના અનુસંધાતા કોટ્ટાર્ય મહારાજ અને મુદ્રિત ટીકાના પ્રણેતા કોટ્યાચાર્ય બન્નેય આચાર્ય એક નથી પણ બુદ્ધા છે. એનાં કારણો અનેક છે

૧. પહેલું કારણ તો એ કે—જન્મેયના નામ, ઉપાધિ વગેરેમાં ભેદ છે. ક્ષમાશ્રમણીય ટીકાના અનુસંધાતા આચાર્યનું નામ કોટ્ટાર્ય છે અને તેમણે પોતાને માટે ‘વાદિગણિ-મહત્તર’ એવું વિશેષણ આપ્યું છે જ્યારે મુદ્રિત ટીકામાં માત્ર અંતની અતિસંક્ષિપ્ત પુષ્પિકામાં માત્ર इति કોટ્ટ્યાચાર્યકૃતા ટીકા સમાપ્તિ એટલું જ જણાવ્યું છે. બે જન્મેયના પ્રણેતા આચાર્ય એક જ હોત તો મોટી જણાતી કોટ્ટ્યાચાર્ય ટીકામાં આવી અતિસંક્ષિપ્ત સાદી-વિશેષણ વિનાની પુષ્પિકા ન જ હોત.

૨. બીજું કારણ એ છે કે—મુદ્રિત કોટ્ટ્યાચાર્ય ટીકામાં ટીકા, મૂલટીકા, મૂલાવ-શ્યકટીકા, ગુરવ, જિનમટાચાર્યપૂજ્યાઃ આદિ જે ઉલ્લેખો છે તે પૈકીનો એક પણ ઉલ્લેખ ક્ષમાશ્રમણ-મહત્તરીય ટીકામાં નથી તેમજ પત્ર ૨૨૪-૯૩૪ આદિમાં જે ભાષ્યના પાઠ-ભેદોની નોંધ છે તે પણ ક્ષમા મહં ટીકામાં નથી.

૩. આ ઉપરાંત મહધારી આચાર્ય પત્ર ૨૭૩ માં અન્યે તુ ‘સો પુણ સવ્વજહણ્ણો ચેયણ્ણ’ इत्यादिगाथायां “स पुनरक्षरलाभः” इति व्याचक्षते, इदं चानेकदोषान्वितत्वात् જિનમદ્રગણિક્ષમાશ્રમણપૂજ્યટીકાયાં चादर्शनादसंगतमेव लक्षयामः । એ પ્રમાણે જે અન્યના મતની સમાલોચના કરીને એને અસંગત જણાવેલ છે એ પાઠ મુદ્રિત કોટ્ટ્યાચાર્ય ટીકા પત્ર ૧૮૬ માં છે, ક્ષમાશ્રમણ-મહત્તરીય ટીકામાં નથી.

આ અને આ સિવાયનાં બીજાં ઘણાં એવાં કારણો છે કે જેથી જન્મેય ટીકાના પ્રણેતા આચાર્યો ભુદ્ધી ભુદ્ધી વ્યક્તિ છે.

આટલું જાણ્યા-વિચાર્યા પછી એક વસ્તુ ધ્યાનમાં રાખવા જેવી છે કે ગ્રંથપ્રમાણની દૃષ્ટિએ ક્ષમાશ્રમણ-મહત્તરીય ટીકા કરતાં કોટ્ટ્યાચાર્ય ટીકા મોટી છે ખરી; અર્થાત્ એક ટીકા ૧૦૨૫૦ શ્લોક જેટલી અને બીજી ૧૩૭૦૦ શ્લોકો જેટલી છે; તે છતાં તાત્ત્વિક દૃષ્ટિએ જોતાં ક્ષમાશ્રમણ-મહત્તરીય ટીકા જ વિસ્તૃત અને મહત્વની છે. કેટલીક કથાઓ અને કેટલીક ગાથાઓ કે જેને ક્ષમા મહં ટીકામાં સુગમ જણાવીને છોડી દીધી હોય તેની વ્યાખ્યા, વિવેચન કે સૂચન આમાં ભલે હોય, પરંતુ ખાકીનાં દરેક તાત્ત્વિક કે ચાર્થિક સ્થળો વગેરે અંગે તો ક્ષમાશ્રમણ-મહત્તરીય ટીકા જ ચડીઆતી છે. ઊડતી નજરે જન્મેય ટીકાનાં સંખ્યાબંધ સ્થળોને સરખાવતાં ક્ષમાશ્રમણ-મહત્તરીય ટીકા કરતાં ખાસ વિશેષ ગણી શકાય તેવું કોટ્ટ્યાચાર્ય ટીકામાં કશું જ મારા જોવામાં આવ્યું નથી. પરંતુ એટલું તો સ્પષ્ટ દેખાયું છે કે—લગભગ ક્ષમાશ્રમણ-મહત્તરીય ટીકાને સામે રાખીને જ કોટ્ટ્યાચાર્ય મહારાજે પોતાની ટીકાનું નિર્માણ કર્યું છે. મેં જે સંખ્યાબંધ સ્થળોની સરખામણી કરી છે તે દરેક સ્થળે ક્ષમા મહં ટીકા કરતાં કોટ્ટ્યાચાર્ય ટીકામાં સંક્ષેપ જ જોવામાં આવ્યો છે. એટલું જ નહિ પણ પ્રમાણ તરીકે આપેલાં ઉદ્ધરણો પણ ક્ષમા મહં ટીકા કરતાં કયાંય નવાં જોવામાં આવ્યાં નથી કે ખાસ વિશેષ પણ કશું કરવામાં આવ્યું નથી, આ વિશેષ જન્મેય ટીકાઓનું વિશેષ અંતઃપરીક્ષણ બીજી વાર કરવા વિચાર રાખ્યો છે.

વિદ્રાનેને હું આનંદસંદેશ આપું છું કે પ્રસ્તુત ક્ષમાશ્રમણ-મહત્તરીય ટીકાને શ્રીજિનાગમપ્રકાશિની સંસદદ્વારા સત્વર પ્રકાશમાં મૂકવા બનતું કરવામાં આવશે.

વડોદરા, શ્રાવણ શુદ્ધ ૨.

મુનિ પુણ્યવિજય

ધર્મ....કૌશલ્ય.

(૪૯)

વિદ્યા-ધન વિ. ધર્મ- Religion-a contract.

વિદ્યાપ્રાપ્તિ અને ધનપ્રાપ્તિને અંગે માણસે વિચાર કરવો કે પોતે કદી ધરડો થવાનો નથી કે કદી મરવાનો નથી;

અને જમદેવે ચોટલી પકડેલ છે એવો વિચાર ધર્માચરણ પરત્વે કરવો.

ખડુ સાદો લાગતો અને સંસ્કૃતના અભ્યાસીએ અનેક વાર સાંભળેલા આ મુલાપિત શ્લોક ખૂબ રહસ્યથી ભરેલો છે. એની વિચારણા કરતાં અનેક પ્રકારની ગૂંચવણોનો નિકાલ થઈ જાય તેમ છે અને જીવનમાર્ગ સરળ થાય તેવી તે વિચારણાના ગર્ભમાં મહત્તા છે. કેાઈ પ્રાસાદિક અનુભવીએ પોતાના જીવન અનુભવનો એમાં નિચોડ કાઢ્યો છે અને એ અનુભવની પ્રાસાદી લેવામાં ખૂબ આનંદ થાય તેવું તારતમ્ય શોધી કાઢ્યું છે.

નિશાળે ભણવા જાય કે કોલેજમાં આંટા ખાય તે વખતે માણસ વિચાર કરે કે- 'ભણનાર પણ અંતે મરે છે, ન ભણનારો પણ આખરે તો એ જ રસ્તે જાય છે અને જરૂર મરણ પામે છે, તો પછી ભણવાની માથાકૂટ શા માટે કરવી ? ' આ વિચાર ખોટો છે, લાંબી નજરની ગેરહાજરી બતાવનાર છે અને પ્રગતિનો રોષક છે. જ્ઞાન તો દિવો છે, જાગતી જ્યોત છે, આંતરચક્ષુને ઉઘાડનાર છે, દિવ્ય માર્ગના દર્શન કરાવનાર છે અને અંધારી રાતનો બાર વાગ્યાનો હોંકારો છે. જ્ઞાની સમજી વિચારક મરે તો યે નામ રાખે અને જીવે તો યે એનાં આંતરપ્રવાહો અનેરા હોય. અજ્ઞાની અભણ માણસની એની સાથે સરખામણી પણ ન થાય. અને ધન કમાવા માણસ પ્રયાસ કરે ભારે જે આડો-અવળો વિચાર કરે તો તો એ કથોરે ચઢી જાય. એણે તો એક જ વિચાર કરવો રહ્યો કે પોતે શરીરે અપંગ થવાનો નથી, ખાટલ પડીને ખાવાનો નથી, અંધળો થઈને લાકડીને ટેકે ચાલવાનો નથી અને પારકા ઓશયાળો રોટલો અડવાનો નથી. એ પ્રેરણાત્મક વિચાર જે સ્વીકાર્યો હોય તો જ પૈસા મેળવવાની કે પેદા કરવાની ખટપટમાં પડી શકાય તેમ છે, કારણ કે પૈસા પદા કરવા એ સહેલી વાત નથી. માથાનો પસીનો પગે ઊતરે ભારે પૈસા મેળવાય છે એટલે જે કદી જુદા થવાના નથી કે મરવાના નથી એવો વિચાર કરી શકતા હોય એ જ ધનપ્રાપ્તિ અને ધનસંરક્ષણના કામમાં જોડાય છે.

જ્ઞાન અને ધનને એક કક્ષામાં મૂકવા જેવા નથી, પણ પ્રેરણાની નજરે એ એક જ કોટિમાં આવે તે અપેક્ષાએ એમાં વાંધા જેવું નથી. એમ ન થાય તો ધનની પાછળ માણસ ઉભગરા ન કરે, આંટા ફેરા ન ખાય અને મોડો વહેલો જમ્મે પણ નહિ.

પણ ધર્મની વાત આવે ત્યાં તો 'જનું છે જ ! જનું છે, જનું છે જરૂર' એ જ ભમણા રાખવી ઘટે. એમાં કાલની વાત નહિ, સવાર સાંજનો સોદો નહિ, મુદત પાડવાનો હિસાબ નહિ. કૃષ્ણ મહારાજે એક સારા દાનની વાત કાલ ઉપર મુલતવી રાખી એટલે એના ચાલક પુત્રે વિનય-ડંકો વગાડ્યો. કારણ પૂછતાં જણાવ્યું કે તેમનાથ ભગવાન કહેતા હતા કે ઘડીનો ભરોસો નથી, રાત્રે સૂતા પછી બંધ કરેલાં બારણાં કાણ ઉઘાડશે તે કહી શકાય નહિ, પણ પિતાજી ! તમે બિશ્વકર્મે કાલ આવવા કહ્યું એટલે કાલ સુધી રહેવાની આપની પાકી ખાતરી છે-એ આનંદ ઉત્સાહમાં આ વિનય-ડંકાનો ધ્વનિ કર્યો, અને આપણે તો મહિના મહિના અને વરસોની મુદતો નાખીએ અને અનેકને વાયદા આપીએ. આ વાત સમુચિત ન ગણાય. સારાં કામ કરવામાં તો ઘડીનો ભરોસો રાખવો નહિ. કાલની વાત કાલા (ભોલા) કરે. એમાં તો કયું તે કામ અને સાધ્યો તે વેધ. જેમાં એક આડી રાત જાય તેમાં તો આખી સૃષ્ટિ ફરી જાય, પોતાના વિચાર-વાતાવરણમાં ફેરબદલો થઈ જાય, પરિસ્થિતિ પલટો પામી જાય અને આસામીના સામી (સ્વામી-ભિખારી) થઈ જવાય. એ તો જમરાજ ચોટલી પકડી બેઠો છે કે ગળચી દયાની રહ્યો છે અને હમણાં શ્વાસ ચાલ્યો જશે અને રામ રમી જશે એ વિચારે જ કામ લેવા જેવું છે. અને આવતી કાલે કે હવે પછી ખીજાં કામો ક્યાં કરવાનાં નથી, એ તો હાથમાં લીધું કે વિચારમાં આગ્યું તે કામ કરી નાખવું એ જ યોગ્ય વાત છે. મન વિચિત્ર છે, પુદ્ગલ અસ્થિર છે, સ્નેહ સંક્રાંત છે, જીવાદોરી લટકતી છે અને પણ પળનો પણ વિશ્વાસ નથી એ નજરે કામ કરનાર જ ખરો સાધક બની શકે છે. મુલતવી રાખવાનાં માઠાં ફૂળો અનુભવગમ્ય છે અને વાત વીફરી જતાં મનની મનમાં રહી ગઈ એવા તો અનેક દાખલા નજરે જોયા છે, માટે ધર્મકાર્યમાં કાલ કરવાનું આજે કરવું અને આજે કરવાનું હમણાં જ કરવું.

અજરામરવત્પ્રાક્ષો વિદ્યામર્થ ચ ચિન્તયેત્,

ગૃહીત ઇવ કેશેષુ મૃત્યુના ધર્મમાચરેત્ ।

હિતોપદેશ મુલાપિત.

(૫૦)

ધર્મ સર્વસ્વ. Religion in nutshell

ધર્મનું મુદ્દામ સ્વરૂપ-સ્વરૂપ રહસ્ય સાંભળો, સાંભળીને એની મનમાં ધારણા કરી લો. તે આ છે :—પોતાને જે અનુકૂળ ન થાય કે ન લાગે તેવી આખત પારકાના સંબંધમાં આચરવી નહિ.

મુદ્દાસર લખનારા પ્રાસાદિક લેખકો, મહાન સાહિત્યિકો અને ઓળખી સાક્ષરો સૂત્ર જેવી વાણી બોલે છે, એ અનેક વાતોને એક નાનકડા સૂત્રમાં એવી સરસ રીતે વણી દે છે કે એને જેમ જેમ વિચારવામાં આવે તેમ તેમ એમાંથી મહાન રહસ્યો તારવી શકાય. અનુભવી લેખકો આવા સૂત્ર વચન જનતા પાસે રજૂ કરે તે ત્રિકાલાગ્રાધિત સત્ય હોય છે અને દરેક યુગે એનાં એવારે પાણી પીધેલ હોય, છતાં દરેક યુગમાં એમાંથી નવાં નવાં સત્યો નીતરતાં રહે છે, એક શબ્દ એણે લખાય અને છતાં પોતાનો આશય જતાવી શકાય તો પુત્રજન્મ જેવો એ કાળના લેખકોને આનંદ થતો હતો.

આવા સૂત્ર સિદ્ધાંત જેવી વાત અત્ર રજૂ થાય છે. લેખકને ધર્મનું રહસ્ય જતાવવું છે, અને ધર્મનું રહસ્ય લખવા વિદ્વાન બંધે તે આખી જિંદગી પૂરી થઈ જાય અને હજારો લાખો પાના ભરાય. આ લખકે ધર્મનું રહસ્ય અરધા શ્લોકમાં ભરી દીધું અને તેમ કરીને એમણે પોતાનો ખરો લેખન સંયમ દાખવ્યો છે. એ લખક કહે છે કે સર્વ ધર્મનો સાર સાંભળી લો અને સાંભળીને એને તમારા હૃદયમાં અવધારો, એને હૃદયમાં પાકું સ્થાન આપી દો. તમે અનેક પ્રકારનાં કાંકાં મારશો અને મંદિરે મંદિરે આંટા ખાશો કે પથ્થર એટલા દેવ કરશો કે અનેક પ્રકારના યોગો કરશો, તેમાં તમારું ઠેકાણું પડે કે ન પડે એ જુદી વાત છે, એને ઘણી બાજો પર આધાર રાખવો પડે છે, પણ હું તમને એક નાનકડો મંત્ર આપું, ટૂંકામાં ધર્મનો સાર જતાવી આપું અને તમે એ વિધિ સૂત્રને અનુસરશો તો તમે સાચા ધર્મને ખરાબર અનુસરશો. તમે ખરા ધર્મી થશો અને તમારું જીવન સફળ થશે, તમારો ફેરો મૂલ્યવાન બનશે અને તમારું સાખ્ય તરફ પ્રયાણ ખરાબર થશે. એ સૂત્ર આ રહ્યું :—

તમને દુનિયાદારીમાં વ્યવહારમાં, વર્તનમાં, અન્ય સાથેની લેવડદેવડમાં, બોલીચાલીમાં અને હરવા-ફરવામાં કેટલીક વાત ઠીક લાગે છે, સારી લાગે છે, સચિત્ર જણાય છે, સુચાલ્ય લાગે છે અને કેટલીક બાજોથી ઘણા કરાવનારી બાલિશ-તુચ્છ-અધર્મ-અચોગ્ય લાગે છે. પ્રથમની બાજોને આપણે અનુકૂળ ગણીએ છીએ, બીજી બાજોને પ્રતિકૂળ ગણીએ. આ હકીકત આપણા દરરોજના અનુભવની છે, આપણી સાથે વણાઈ ગયેલી છે, આપણી સાથે એકમેક થઈ ગયેલી છે. કોઈ સમ્યક્તાથી બોલે તે ગમે, ગાળાગાળી કરે તે ન ગમે, સાચું બોલે તે ઠીક લાગે, અસત્ય બોલે તે અઠીક લાગે, કોઈ નિંદાચુગલી કરે તે ન ગમે, પ્રશંસા પ્રેમ કરે તે ગમે. એટલે તમે સારું નરસું જાણો છો, અનુકૂળ પ્રતિકૂળને જાણો છો, વિવેક સમ્યક્તાને પીજો છો, ચારિત્રને જાણો છો, સંયમને પીજો છો, અને તમને સારા ખરાબની પરખ છે. હવે તમારે જ્યારે પારકાને અંગે કોઈ વર્તન કરવું હોય, કોઈ બોલવું હોય કે કોઈ ક્રિયા કરવી હોય તો તે વખતે તમારી જાતને સ્થાને મૂકો. તમે તમારા આચાર, ઉચ્ચાર કે વિચારને કેવો ગણો ? તે તમારે માટે શું ધારે ? જે વાત તમને ન ગમે તે તેને પણ ન ગમે તો તમને ન ગમે તેવી વાત તેના પ્રત્યે ન કરો.

અને આટલું કરો તો તમે ધર્મી થઈ જાઓ, આટલું કરો તો તમારો ખેડોપાર પડી જાય. તમારે પ્રત્યે તેવું વર્તન કે ઉચ્ચાર કરે તે તમને ખરાબ લાગે તેવું હોય તેવું તમારે સામા પ્રત્યે ન કરવું. આટલી સાદી ટૂંકી સીધી સરળ વાત છે અને તમને તે આવડે છે એમ તો આપણે ઉપર ધારી લીધું છે. આટલી વાત કરજો એટલે તમને કોઈ વાતની અડચણ નહિ થાય. તમારા પર ટીકા નહિ થાય અને તમારો સંસારપ્રવાસ સફળ બનશે, આનંદમય બનશે, પ્રેરક બનશે, પ્રેમમય બનશે અને તમારા મન પરથી અસાધારણ બોળે ઉતરી જઈ એનું હળવુંકૂલ છતાં ગૌરવવંતું બનાવશે, તદ્દન સાદી વાત છે, કરવી સરળ છે અને કુલ ધર્મના અનેક ઉપદેશોનો એ સાર છે.

મૌકિક

શ્રુણુત ધર્મસર્વસ્વં, શ્રુત્વા ચૈવાવધાર્યતામ્,

આત્મનઃ પ્રતિકૂલાનિ પરેષાં ન સમાચરેત્ ।

ધર્મસર્વસ્વ.

‘કૃતજ્ઞ બનશો કે કૃતદન ?’

લેખક—આચાર્યશ્રી વિજયકસ્તૂરસુરિજી મહારાજ

કોઈ માણસ પૈસાના અભાવે મોટી આપત્તિમાં આવી પડ્યો હોય, અને જીવનનિર્વાહના સાધનના અભાવે જીવવું પણ ભારે થઈ પડ્યું હોય, તેવાને કોઈ પરગણુ સહાય આપીને આપત્તિમાંથી બચાવી સંપત્તિવાળો બનાવે તો તેનો ઉપકાર જીવે ત્યાં સુધી તે ભૂલતો નથી અને ઉપકારના ભારથી દબાયેલો રહે છે. જ્યારે જ્યારે ઉપકારીને જીવે છે ત્યારે ત્યારે નમ્રતા, લાગણી, સ્નેહ તથા સેવાભાવ તેના ચહેરા ઉપર તરી આવે છે. જરૂર પડે તો પૈસો તથા વખતનો ભોગ આપવા હંમેશાં તૈયાર રહે છે, ઉપકારીના વચનનો અનાદર કરતો નથી અને પોતાનું સર્વસ્વ અર્પણ કરીને પણ સેવા કરવા નિરંતર ઉત્સાહવાળો રહે છે; કારણ કે તે એમ સમજે છે કે-જેણે મને મહાન આપત્તિમાંથી બચાવીને ધન તથા જીવન સંપત્તિ આપી છે તે મારો પ્રાણદાતા છે, મારી પાસે જે કંઈ છે તે બધુંય એનું આપેલું છે મારે એનું જ છે આવું સમજવાથી પોતાને ઉપકારીનો ઋણી માને છે. આવા માનવીઓ સંસારમાં કૃતજ્ઞ કહેવાય છે અને વિપરીત વૃત્તિ તથા પ્રવૃત્તિવાળા કૃતદન કહેવાય છે.

જ્યારે જીવનનિર્વાહના સાધનથી સગવડતા કરી આપનારનો ઉપકાર માનવી જીવે ત્યાં સુધી ભૂલતો નથી અને પોતાનું સર્વસ્વ અર્પણ કરવા જરાય નિરુત્સાહિત થતો નથી તો પછી જેણે તમને દુનિયામાં નજરે પડતા સૂક્ષ્મ જંતુઓ કીડા-મકોડા, વાઘ-વરૂ, કૂતરાં-ખીલાડાં, ઘોડા-ગધેડાં, ગાય-ઘેંસ આદિ પશુ-પંખીઓનો અવતાર ન આપતાં માનવનો અવતાર આપ્યો, માનવીઓમાં પણ કેટલાક એવા હોય છે, કે

જેમના હાથ નિરંતર લોહીથી ખરડાયલા રહે છે અને કેટલાકને તો પાયખાના સાફ કરવા પડતાં હોવાથી તેમના હાથ વિષ્ટામાં ખરડાયલા રહે છે અને તેને નહિં જેવા સાફ કરીને ખાવાના કામમાં વાપરે છે. તમે આવી જાતના માણસ છો કે નહિં તેનો વિચાર કરી જીવો. જે તમે એવી જાતના નથી પણ ઉત્તમ જાતના છો તો પછી તમે ઉત્તમ જાતિ તથા કુળમાં શાથી ઉત્પન્ન થયા? માનવજાતિમાં કંઈપણ ફરક ન હોવા છતાં પણ તમે ઉત્તમ જાતના કહેવાઓ છો તેનું શું કારણ? તમને ઉત્તમ જાતના માણસ કોને બનાવ્યા? કેટલાક માનવીઓને રહેવાને ઝુંપડાં, પહેરવાને ગાભા હોય છે અને આખી ઉમર-જીવે ત્યાંસુધી ખીજના વૈતરાં કરીને આઉંખું પૂરું કરે છે, પણ તમને તો રહેવાને બંગલા, પહેરવાને સુંદર વસ્ત્રો મળ્યા છે તેમજ બેસવાને મોટર આદિ વાહનો તથા નોકર-ચાકર પણ તમારી પાસે છે અને તમે સ્વામી બનીને ખીજની સેવા લો છો. આ બધુંય તમને કોણે આપ્યું છે તેનો કદીયે તમને વિચાર સરખાય આવ્યો છે? સંસારમાં બેઠાં જીવો તો કોઈ આંધળો હોય છે તો કોઈ બહેરો હોય છે, કોઈ મૂંગો હોય છે તો કોઈ દુકો, લુલો અને કહરૂપો હોય છે; પણ તમે તો આ બધીય ખામીઓ વગરના છો. તમારી પાંચે ઈન્દ્રિયો સંપૂર્ણ છે અને તે પોતાપોતાનું કામ સારી રીતે આપી રહી છે. આંખોથી સારી રીતે બેઠ શકો છો, કાનેથી સાંભળી શકો છો અને જીભથી સ્પષ્ટ ઉચ્ચાર કરી શકો છો. તમારા હાથ-પગ પણ પોતાનું કામ કરતાં અટકી પડ્યા નથી. આ બધુંય કોના પ્રતાપથી તમને મળ્યું છે તેનો કંઈ વિચાર કરીને સમ-

કૃત્ય બનશે કે કૃત્યન ?

૧૫૧

જવા પ્રયાસ કર્યો છે ? તમે કૂબડા-વામન કે બદશિકલ નથી પણ સુંદર રૂપ તથા આકૃતિ-વાળા છો, તેમજ તમે કંગાળ કે બિશુક નથી પણ સારી ધનસંપત્તિવાળા અને દાતા છો. સંસારમાં કેટલાકને પૌદ્ગલિક સુખના સાધન સંપૂર્ણ મળ્યાં છે છતાં નિરંતર 'પથારીવશ થઈને પડ્યા રહે છે જેથી કરીને તેઓ સુખ ભોગવી શકતા નથી અને તેમને ત્યાં ડોક્ટર-વૈદ્યોની પથરામણી વિના ભાગ્યે જ કોઈક દિવસ ખાલી જતો હશે, પરંતુ તમારાથી તો રોગ-શોક એવા તો રીસાઈ ગયા છે કે કોઈ દિવસ પણ તમારા અંગલાના કમ્પાઉન્ડમાં પણ ડોક્ટર-વૈદ્યના પગલાં સરખાય થયા નથી. પુદ્ગલાનંદી જડાસક્ત ઘણાખરા માનવીઓને કેવળ વિદ્ય-માન એક જ જન્મમાં ઉપયોગી પૌદ્ગલિક સંપત્તિ મેળવવાના સાધનો તો મળ્યાં છે; પણ આત્મિક સંપત્તિ મેળવવાના સાધન ન મળવાથી સારી સંપત્તિની કંગાળીયત ભોગવી રહ્યા છે; પણ તમને તો સાચી-આત્મિક સંપત્તિ મેળવવાના સાધનભૂત સુદેવ તથા સુચરુનો સંયોગ મળ્યો છે. એટલે જો તમે ધારો તો સાચા શ્રીમંત બનીને શાશ્વત સુખના ભોગી બની શકો છો તો તમને આ બધીય સામગ્રીનો પ્રબંધ કેણું કરી આપ્યો છે તેનો નિર્ણય કરવાને કોઈ વખત પણ તમે તમારી બુદ્ધિનો ઉપયોગ કર્યો છે ?

તમે માનવી છો, તમારામાં બુદ્ધિ છે, ડહા-પણ છે, અને તમે પોતાને એમ માનો પણ છો કે હું બુદ્ધિશાળી અને ડાહ્યો છું. તો પછી તમે જગતની વિચિત્રતાનું કારણ કેમ શોધી કાઢતા નથી ? ઉપર બતાવેલી બાબતોનો સારી રીતે વિચાર કેમ કરતા નથી અને સદ્બુદ્ધિથી ડરીને વેગળા કેમ રહો છો, તેમજ સદ્બુદ્ધિ-વાળા તરફ તિરસ્કારની લાગણી શા માટે રાખો છો ? કદાચ તમારી બુદ્ધિ કામ ન કરી

શકતી હોય અને સાચું સમજવાની ઇચ્છા હોવા છતાં પણ સાચી સમજણ મેળવવાને ઘણી જ અડચણ પડતી હોય તો સંપૂર્ણ સાચી બુદ્ધિના વિકાસી જ્ઞાનીપુરુષોના વચનો સાંભળીને જગતની વિચિત્રતાનો સાચો બોધ કરો અને સાચી સમજણ મેળવીને સંપૂર્ણ સાચી વસ્તુની પ્રાપ્તિ માટે પ્રયાસ કરો. જો તમે સર્વજ્ઞના વચનો ઉપર શ્રદ્ધા રાખીને જાણવાનો પ્રયાસ કરશો તો વિશ્વરચના સાચી રીતે તમને સમજાશે અને તેથી તમે તમારી પ્રવૃત્તિમાત્રને સમ્યગ-સાચી બનાવી શકશો જેથી તમને અણગમતા પ્રસંગો અકળાવી શકશે નહિં.

સંપૂર્ણ સાચી સ્વતંત્રતા મેળવનાર સર્વજ્ઞ પુરુષોએ જડ-ચેતનના સંયોગસ્વરૂપ જગતની વિચિત્રતામાં જડને પ્રધાનતા આપી છે. જો કે એકલું જડ અથવા તો એકલું ચેતન કાંઈ પણ વિચિત્ર ભાવો ઉત્પન્ન કરી શકતાં નથી અર્થાત્ જડ તથા ચેતન સ્વતંત્રપણે વિચિત્ર પ્રકારના જગતની રચના કરવામાં અસમર્થ છે છતાં બંને ભેગાં મળે તો અનેક પ્રકારના ભાવોને પ્રગટ કરી શકે છે અને તેથી સંસારમાં જે કાંઈ અસદૃશ અનેક ભાવો દેખાય છે તે જીવ તથા કર્મસ્વરૂપ જૂના અનાદિ સંયોગનું પરિણામ છે. અનાદિ કાળથી કર્મના સંયોગને લઈને જીવ અનેક ભાવોમાં પરિણમતો આવ્યો છે માટે જ કર્મસ્વરૂપ જડને પ્રધાનતા આપવામાં આવી છે. જીવને પુદ્ગલાનંદી-અજ્ઞાની કહેવામાં આવે છે તે કર્મના સંયોગને લઈને જ છે. જીવ પોતે સમ્યગ્જ્ઞાની હોવા છતાં પણ દર્શન-મોહના દબાણથી સાચું સમજાવવામાં આવે તોયે સમજતો નથી અને ચારિત્ર મોહનીયના દબાણથી સાચું આદરી શકતો નથી. સાચું ન સમજવાથી કર્મવશ પડેલો અજ્ઞાની જીવ પોતાને જડ માને છે અર્થાત્ શરીર તે જ હું છું એમ માને છે અને તેથી કરીને જ પોતે

પુદ્ગલાનંદી બનીને પૌદ્ગલિક અનુકૂળ વસ્તુ-
ઓના સંયોગથી પોતાને સુખી માને છે અને
તેના વિયોગથી દુઃખ મનાવે છે તેમજ પ્રતિકૂળ
વસ્તુઓના સંયોગથી દુઃખી થાય છે અને તેના
વિયોગથી શાંતિ મેળવે છે. આ બધુંય પરિ-
ણામ દેહાધ્યાસીપણાનું છે અર્થાત્ મોહના
અત્યંત દાસ બનેલા આત્માઓ પોતાને ભૂલી
જઈને દેહને જ સ્વસ્વરૂપે માને છે. અને તેથી
કરીને તેઓ બનાવટી નામધારી દેહની પ્રશં-
સા કરાવવાને માટે ખૂબ જ મહેનત કરે છે.
અને જડસ્વરૂપ દેહમાં આત્માના ગુણોની
પ્રશંસા સાંભળીને અત્યંત આનંદ અનુભવે છે
અને કામી, ક્રોધી, લોભી (આદિ જે કર્મજન્ય
ગુણો કે જે એકદષ્ટિથી પૌદ્ગલિક હોવાથી
જડ સ્વરૂપ છે.) બે દેહને કહેવામાં આવે તો
દિલગીર થાય છે, દુઃખ મનાવે છે. અજ્ઞાનતાના
ગાઢ અંધકારમાં રહેલા જીવો વિરાગી મહા-
પુરુષોના વચનો વાંચીને કે સાંભળીને મોઢે
ઘોલી બાય તો તેથી કાંઈ તેઓ પોતાને ઓળ-
ખે છે અને પુદ્ગલાનંદી તથા દેહાધ્યાસી નથી
એમ કહી શકાય નહિ; કારણ કે મિથ્યાભિમાન-
(દેહાભિમાન)ની વૃત્તિ તથા પ્રવૃત્તિ ટળે નહિ
ત્યાં સુધી તેમનામાં જડથી ભિન્ન ધર્મવાળી
આત્મા જેવી કોઈ વસ્તુ છે એવી શ્રદ્ધા હોવાનું
પણ નિર્ણય કરી શકાય નહિ. કેવળ આદ્ય
વૃત્તિથી તપ-જપ આદરવાથી કે વ્રત-નિયમ
આદિ પાળવાથી આત્માની સાચી ઓળખાણ
અને પુદ્ગલાનંદીપણથી નિવૃત્તિ થઈ છે તથા
દેહાધ્યાસ ટલ્યો છે એમ કહી શકાય જ નહિ
કારણ કે આવી પ્રવૃત્તિઓ તો અનંત સંસારી
મિથ્યાદષ્ટિ તથા અભવ્ય જેવા અજ્ઞાની જીવો
પણ આદરી શકે છે, આચરી શકે છે. જ્યાં
સુધી પાંચે ઇન્દ્રિયોના વિષયોમાં રાગ-દ્રેષની
તીવ્ર પરિણતિથી અનુકૂળતા-પ્રતિકૂળતાના અંગે
હર્ષ શોક રહેલો છે તથા મનોવૃત્તિઓમાં

આસક્તિ ભાવ રહેલો છે ત્યાં સુધી વિકાસી
આત્માનુભવી મહાપુરુષો, આત્માની સાચી
ઓળખાણ થઈ છે એમ કહેતા નથી પણ
મિથ્યાભિમાન(દેહાધ્યાસ)ને લઈને દેહને જ
આત્મા માનવાનું જણાવે છે. વૈષયિક સુખોને
પોષવા સંપૂર્ણ આત્મવિકાસી વીતરાગ પ્રભુ પાસે
પણ ધન-સંપત્તિ માગનારા અથવા તો ધન-
સંપત્તિથી દેહની પ્રશંસા કરાવવા તથા વધારવા
પ્રયાસ કરનારા આત્મા તથા પરમાત્માને
ઓળખી શક્યા જ નથી, કારણ કે તેમનામાં
દેહાભિમાન રહેલું છે.

આ પ્રમાણે સંસારમાં ચર્મચક્ષુથી જોનારા
ઘણા છે એટલે તેમને આત્મ પ્રત્યક્ષ થતું નથી
અને તેથી જ તેઓ મિથ્યાભિમાની-દેહાધ્યાસી
છે. જ્ઞાનદષ્ટિ-સમ્યગ્દષ્ટિ સિવાય આત્મા
ઓળખી શકાય નહિ કારણ કે આત્માને જડ-
સ્વરૂપ ઇન્દ્રિયોની જરૂરત પડતી નથી. ઇન્દ્રિયો
રૂપી જડ વસ્તુને ગ્રહણ કરી શકે છે પણ
અરૂપી આત્માને ગ્રહણ કરી શકતી નથી માટે જ
ચર્મચક્ષુથી જોનાર આત્માને ઓળખી શકે
નહિ પણ આત્મા પોતે જ પોતાના વિશુદ્ધ
જ્ઞાનદ્વારા ઓળખી શકે છે. કદાચ આત્મ પ્રત્યક્ષ
કરવા જેટલી જ્ઞાનમાં વિશુદ્ધિ ન થઈ હોય તો
આત્મસ્વરૂપ ઓળખવામાં શબ્દાદિ પૌદ્ગલિક
વિષયો નિમિત્તભૂત બને છે અને તેથી જ્ઞાન-
દષ્ટિ આત્માને સાચી રીતે ઓળખીને જ્ઞાન-
દષ્ટિને વધુ નિર્મળ બનાવી શકે છે, પણ તેમને
ભેદજ્ઞાન હોવાથી બળી શકે છે કે આત્મા વિષ-
યાતીત છે. જ્ઞાન સિવાય કોઈપણ પ્રકારના ઇન્દ્રિ-
યોના વિષયોથી આત્મા આદ્ય નથી, માટે જ
પૌદ્ગલિક વિષયોથી ભિન્ન સ્વરૂપવાળો મારો
આત્મા છે અને તેમાં અનંત જ્ઞાનાદિ ગુણો
રહેલા છે તે પૌદ્ગલિક દેહાદિમાં નથી કારણ
કે દેહાદિ આત્માથી ભિન્ન ગુણધર્મવાળા છે.
આવી જ્ઞાન દષ્ટિવાળા આત્માઓ સંસારમાં

કૃતગ્ર બનશો કે કૃતર્થ ?

૧૫૩

અત્યંત અદ્ય પ્રમાણમાં છે, ત્યારે જડાસકત પુદ્ગલાનંદી જીવો ઘણી મોટી સંખ્યામાં છે કારણકે તાત્વિક દૃષ્ટિથી જોઈએ છીએ તો ધાર્મિક પ્રવૃત્તિઓમાં પણ વૈષયિક આસક્તિનો આદર ઘણો જણાય છે અને તેથી કરીને જ જડ-સ્વરૂપ કર્મને પ્રધાનતા આપી છે. અનાદિ-કાલના કર્મની સોળતથી આત્મા અનંત બળી હોવા છતાં પણ નિર્બળ બની રહ્યો છે અને જડાત્મક વસ્તુઓ ઉપર જ પોતાના અસ્તિત્વનો આધાર રાખી રહ્યો છે. જીવન, સુખ, શાંતિ આનંદ આદિ વસ્તુઓ પોતાની પાસે હોવા છતાં પણ જડાત્મક વસ્તુઓથી જ પ્રાપ્ત થાય છે, એવી દૃઢ શ્રદ્ધાવાળો જ્ઞાની પુરૂષોએ તેને અપ્રધાન ગણ્યો છે. આવા પુદ્ગલાનંદી જડા-સક્તિવાળા જીવોને વસ્તુસ્થિતિ સમજાવીને સન્માર્ગમાં લાવવાને માટે તેમની જ ઈચ્છાઓને ઉદ્દેશીને પ્રભુ તરફથી સમજણ આપવામાં આવી છે કે તમારું માનેલું પૌદ્ગલિક સુખ તમારી ઈચ્છા પ્રમાણે તમને મળ્યું છે અને બીજા તમારા જેવા જ માનવીઓને નથી મળ્યું તેમજ બધા જીવો એક સરખા હોવા છતાં તમે માનવી બન્યા તેનું ખાસ કારણ પુન્ય કર્મ છે. તમે પોતાની ઈચ્છા પ્રમાણે જે કંઈ પૌદ્ગલિક સુખના સાધન મેળવ્યાં છે, અથવા તો મેળવી રહ્યા છો તેમાં કેવળ તમારો પ્રયાસ કે તમારી બુદ્ધિમત્તા કારણ નથી પણ મુખ્ય-પણે તો તેમાં તમારું પ્રારબ્ધ કારણ છે. અર્થાત્ જન્માંતરમાં અત્યંત આદરપૂર્વક ધર્મની સેવા કરવાથી તમને પુન્ય આપવામાં આવ્યું છે કે જેને લઈને તમને ધારણા પ્રમાણે પૌદ્ગલિક સુખના સાધન મળ્યાં છે, સંસાર-માં પુદ્ગલાનંદી ઘણાં જીવો બુદ્ધિપૂર્વક પ્રયત્ન કરી રહ્યા છે, છતાં તેમને ધારણા પ્રમાણે સુખના સાધન મળવાને બદલે દુઃખના સાધન મળી રહ્યાં છે. અને સુખના માટે કરવામાં આવતા બધા પ્રયાસો નિષ્ફળ બની રહ્યા છે

જેથી કરીને તેઓ આધિ, વ્યાધિ તથા ઉપાધિથી નિરંતર દબાયલા જ રહે છે. કારણ કે આવા જીવો પાસે પુન્ય નથી, તેમણે જન્માંતરમાં ધર્મનો અનાદર તથા તિરસ્કાર કરીને પાપને પડખે રાખવાથી આ ભવમાં તેઓ ઘણી બલતના દુઃખો ભોગવી રહ્યા છે, જેમણે જન્માંતરમાં અનાદરપૂર્વક વેઠ તરીકે ધર્મની સેવા કરી છે તેમને આ ભવમાં સુખના સાધન તો મળ્યા છે પણ તેનો ઉપયોગ કરીને સુખ મેળવી શકતા નથી, કારણ કે તે સાધનોનો ઉપયોગ કરવાને સાધનભૂત ઈન્દ્રિયોની જ ખામી છે. અંધાપો, ખંડેરાપણું, મૂળાંપણું તથા રોગ શોક આદિ સુખના સાધન વાપરવામાં આડા આવે છે. પૌદ્ગલિક સુખના સાધન બે પ્રકારના છે: એક તો અંતરંગ અને બીજું બહિરંગ અર્થાત્ એક તો જન્મથી જ સાથે રહેવાવાળા દેહ તથા જીવન આદિ તે અંતરંગ અને જન્મના પછી જીવનના કોઈપણ સમયમાં સંબંધિત થવાવાળા ધન સંપત્તિ આદિ બહિરંગ સાધન કહેવાય છે. આ બંને પ્રકારના સાધનો નિર્દોષ તથા અનુકૂળ અને ચિરસ્થાયી મળે તો જ પુદ્ગલાનંદિ જીવ ધારણા પ્રમાણે પૌદ્ગલિક સુખ ભોગવી શકે છે. બેમાંથી એકની પણ ખામી હોય તો સુખ મળી શકતું નથી. જેમણે બંને પ્રકારના સુખનાં સાધન નિર્દોષ, અખંડ, અનુકૂળ તથા ચિરસ્થાયી મેળવ્યા તેમણે જન્માંતરમાં અત્યંત આદરપૂર્વક ધર્મની સેવા જરૂર કરેલી જ છે, જેથી કરીને ધર્મ તરફથી મળેલા પુન્ય બળથી તેમની ધારણા પ્રમાણે સુખ ભોગવી રહ્યાં છે, અને જેમણે બહિરંગ તથા અંતરંગ બંને પ્રકારના સાધનોમાંથી એક જ પ્રકારનું સુખ મેળવ્યું છે તેમણે જન્માંતરમાં ધર્મની સેવા તો કરી છે, પણ તે અનાદરથી કરેલી હોવાથી છતાં સાધને પણ સુખ મેળવી શકતા નથી અને જેમને બંને પ્રકારનાં સાધનમાંથી એકે પણ મળ્યું નથી તેમને ધર્મનો અનાદરથી

તિરસ્કાર માત્ર કરેલો હોવાથી શારીરિક, માનસિક તથા આર્થિક ત્રણે પ્રકારની સંપત્તિની કંગાળીયત ભોગવી રહ્યાં છે.

આ પ્રમાણે પ્રભુના વચનોનો શ્રદ્ધાપૂર્વક સફળોદ્ધિથી વિચાર કરતા સ્પષ્ટ સમજાય છે કે જેમની પાસે પૌદ્ગલિક સુખના બંને પ્રકારના સાધનો છે, અર્થાત શારીરિક, માનસિક, આર્થિક સંપત્તિ છે અને જેઓ એ મમાને છે કે અમે સર્વ પ્રકારે સુખી છીએ, ધારણા પ્રમાણે અમને બધુંય મળ્યે જાય છે, જગતમાં યશોવાદ પણ સારો છે, ધન ધાન્ય પુત્ર પરિવાર આદિથી અમે સમૃદ્ધ છીએ, સગા-સંબંધી આદિ અમારું ઘણું માન જાળવે છે અને અમારા કહેવા પ્રમાણે વર્તે છે, વિગેરે, તો તેમણે જાણવું જોઈએ કે આ બધુંય ધર્મના પ્રતાપથી જ છે અર્થાત ધર્મ તમને બધુંય આપ્યું છે. તમારી ઇચ્છાઓ પૂર્ણ થવામાં સગવડતા કરી આપનાર ધર્મ જ છે,

માટે સંસારમાં ધર્મ તમારો પરમ ઉપકારી છે, જે કાંઈ તમારી પાસે છે તે બધુંય ધર્મનું જ આપેલું છે, માનવ અવતારથી લઈને, શારીરિક આર્થિક સંપત્તિ અને ઠેઠ સાચા સુખ મેળવવાના સાચા સાધનો સુધીનું જે કાંઈ તમારી પાસે છે તે તમારા પ્રયાસનું કે બુદ્ધિ તથા હંડાપણનું ફળ નથી પણ ધર્મની પરમ કૃપાનું ફળ છે તો પછી તમારે ધર્મને તમારું સર્વસ્વ અર્પણ કરવું જ જોઈએ. ધર્મને નામે તન ધનની અશક્તિ ન બતાવવી જોઈએ. ધર્મને નામે જીવન અર્પણ કરવું પડે તો અત્યંત ઉત્સાહપૂર્વક ધર્મના ચરણોમાં મૂકી દેવું જોઈએ. વાસુદેવ બલદેવ ચક્રવર્તિ આદિ પુરુષોએ ધર્મના ચરણમાં જીવન અર્પણ કરીને કૃતજ્ઞ બનવાથી અનંત ચતુષ્પથના સ્વામી થઈને શાશ્વત સુખના ભોગી બન્યા છે, તેમ તમે પણ તમારું સર્વસ્વ ધર્મને અર્પણ કરીને કૃતજ્ઞતા બતાવી શાશ્વત સુખના ભોગી બનશો ?

ગાંધીજીને અંજલિ

ગાંધી તું આજ હિંદી-એ રાગ.

અરે પ્રભુ ! તને શું ગમ્યું આજ આ પળે,
હિંદ તણા પૂજ્ય પિતા સ્વર્ગમાં પળે;
હિંદ તણા પ્રાણ જતાં ભારતી રડે,
સ્વાતંત્ર્યનું સુકાન જતાં આંસુડા પડે. અરે૦
સત્ય પ્રેમ ને અહિંસા મંત્ર પઢાવ્યા,
હિન્દને સ્વાતંત્ર્ય તણા પાઠ શિખાવ્યા. અરે૦
રાનડે, તિલક ને સર શ્રીરોજશા આદિ,
મથ્યા ઘણું સ્વાતંત્ર્ય માટે અર્ધ શતાબ્દ;
રક્ત ગિંદુ એક ના પડ્યું ભૂમિ મહી,
દીર્ઘ કાળની છતાં આશા પૂરી થઈ. અરે૦
જે વિશ્વવંદ્ય વ્યક્તિના તપોપ્રભાવથી,
ભારતી સ્વાતંત્ર્ય વાવટો ઉડાડતી;
યાચના છે મારી પ્રભુ શાંતિ આપજે,
સામ્રાજ્ય સંતને સમીપ સ્થાપજે. અરે૦

રચયિતા:—ગોવિંદલાલ કંકલદાસ પરીખ.

શ્રીમાન યશોવિજયજી.

(લેખક:—ડૉ. લગવાનદાસ મન:સુખલાલ મહેતા, એમ. ખી. ખી. એસ.)

(અનુસંધાન પૃષ્ઠ ૧૦૪ થી ૧૩૨)

ઇત્યાદિ પ્રકારે તાત્ત્વિક સફ્તોષરૂપ પરમાર્થ-મેધની વૃષ્ટિ કરી જેણે જગતમાં પરમ ઉદાર તત્ત્વ-દર્શનની રેલાંછેલ કરી છે, અને આત્મસ્વભાવરૂપ શુદ્ધ ધર્મનું સ્વરૂપ શુદ્ધ તત્ત્વદષ્ટિયા પ્રગટ કરી જેણે મત-દર્શનના આગ્રહ-અભિનિવેશનો ઉચ્છેદ કર્યો છે, એવા આ પરમ ઉપકારી શ્રી યશોવિજયજીનો આપણા ઉપર,—આખા જગત ઉપર,—કેવો અમાપ ઉપકાર છે ? જગતનું મિથ્યાત્વ દારિદ્ર્ય દૂર કરી, તેને પરમાર્થ સંપત્તિથી સમૃદ્ધ કરનાર—ભરી દેનાર આ પુરુષનું જગત કેટલું બધું ઋણી છે ? આપણે કેટલા બધા ઋણી છીએ ? આપણે આ ઉપકારનો બદલો કેમ વાળી શકીએ ? આ પરમાર્થ ઋણ કેમ ચૂકાવી શકીએ ?

કોઇ આપની મૂડી વધારે તો તે ઉત્તમ ગણાય છે, જાળવી રાખે તો મધ્યમ ગણાય છે, ને ગુમાવી ખેસે તે અધમ ગણાય છે. આમ જેમ લોકવ્યવહારમાં છે, તેમ ધર્મવ્યવહારમાં પણ જો આપણે જ્ઞાની-ઓએ આપણા માટે એકત્ર કરેલ જ્ઞાનનિધિનો વારસો વધારીએ તો આપણે ઉત્તમ, જાળવી રાખીએ તો મધ્યમ, ને ખોઈ ખેસીએ તો અધમ ગણાઇએ. આ સીધી સાદી ને સાચી વાત છે.

જેનો મુખ્યપણે વ્યાપારી કામ છે ને વણિક-વૃત્તિવાળી—ચાણીઆગતવાળી હોઇ લાભહાનિનો—નફાટોટાનો હિસાબ બરાબર કરી જાણે છે. આવી વિચક્ષણ વ્યવહારકુશલ કામ ધર્મ વ્યવહારના લાભ-હાનિનો વિચાર બહુ ઓછો કરે છે તે આશ્ચર્ય જેવું છે; કારણ કે આ જ્ઞાની પુરુષોએ મૂકેલો વારસો આપણે વધારવાનું તો દૂર રહ્યું, પણ બરાબર જાળવી

પણ રાખતા નથી, ને ગુમાવી ખેસવાને આરે આવી ભ્રમા છીએ ! કારણ કે જેનોની આટલી કામમાં તત્ત્વજ્ઞાનનો વિધિપૂર્વક નિયમથી અભ્યાસ કરનારા કેટલા હશે ? આંગળીને વેટે ગણીએ એટલા હોય તો ભલે ! અરે ! અભ્યાસની વાત તો દૂર રહે, પણ નવતત્ત્વના નામ સુદ્ધાં પણ કેટલા જાણે છે ? તેની વિશેષ સમજણ તો દૂર રહે, સામાન્ય સમજણ પણ કેટલાને છે ? બહુ જ અદપને—મૂળ તત્ત્વજ્ઞાન સંબંધી જ્યાં આવી સ્થિતિ છે ત્યાં પછી તત્ત્વવિહીન નિર્માલ્ય ચર્ચાઓમાંથી નાના પ્રકારના મતભેદો ને ઝઘડાઓ કેમ ન ઉદ્ભવે ? અને જ્યાં તત્ત્વજ્ઞાન સંબંધી આવી ઉદાસીનતાવાળી કરુણાબ્જનક સ્થિતિ જ્ઞાનીઓના વારસદારોની છે, ત્યાં પછી તે વારસો વધારવાનું કે જાળવી રાખવાનું કેમ અને ? ગુમાવી ખેસવાનું જ રહે છે !

ધનની ત્રણ ગતિ કહેવાય છે: દાન, ભોગ ને નાશ ‘દાનં ભોગો નાશસ્તિન્નો ગતયઃ વિત્તસ્ય.’ તેમ જ્ઞાનરૂપ પારમાર્થિક ધનની પણ એ જ સ્થિતિ છે. કાં તો એનું દાન થાય, ભોગ થાય, નહિં તો નાશ થાય. જ્ઞાનનું દાન પણ પોતે જ્ઞાનનો અભ્યાસી હોય તે જ કરી શકે, તો જ જ્ઞાનનો પ્રવાહ વહેતો રહે. ભોગ રસપૂર્વક તે જ્ઞાનના અધ્યાત્મ રસનો ઉપભોગ કરી યથેચ્છ આનંદ લૂંટવાથી થઇ શકે. તેમ ન થાય તો તેની ત્રીજી ગતિ જ શેષ રહે છે.

મહાતત્ત્વજ્ઞાની શ્રીમદ્ રાજચંદ્રજીએ મનનીય સુભાષિત કહ્યું છે—“ જ્ઞાનીઓએ એકત્ર કરેલા અદ્વિભુત નિધિનો ઉપભોગ કરો. ” તેમ આપણે જો જ્ઞાનીનો વારસો સાચવી રાખવો હોય, તો આપણે

પરમગૌરવ-બહુમાનપૂર્વક તેનો રસાસ્વાદ લેવો જોઈએ. વૈદિક ધર્મવાળા કહે છે કે ઋષિ-ઋણ-સ્વાધ્યાયથી ચૂકવાય છે; તેમ આપણે પણ ઋષિ-ઋણ જ્ઞાની પુરુષો પ્રત્યેનું ઋણ માત્ર નિરંતર સ્વાધ્યાયથી ચૂકવી શકીએ.

ઐટલે આપણે જો જ્ઞાની પુરુષોનો વારસો જાળવી રાખવો હોય, તેમણે એકત્ર કરેલા અદ્ભુત જ્ઞાનનિધિનો ઉપભોગ કરવો હોય, ને આપણા પોતાના આત્માનું હિત કરવું હોય-આપણા પોતાનો ઉપકાર કરવો હોય, તો આપણે તેનો નિરંતર અભ્યાસ કરવો જોઈએ, નિયમપૂર્વક સ્વાધ્યાય કરવો જોઈએ, તેનું ચિંતન-મનન પરિશીલન કરવું જોઈએ; તો જ તે અમૂલ્ય વારસો સાચવી શકાશે, તો જ તેની વૃદ્ધિ થઈ શકશે; નહિં તો અવાર કૂવા જેવી તેની સ્થિતિ થશે, અથવા બંધિયાર ખાઓચીયા જેવા તેના હાલ થશે. અને આપણા પ્રમાદ દોષને લીધે આપણે આપણો જ્ઞાનવારસો ગુમાવી બેસીશું, ને કાળાંતરે અમુક શાસ્ત્ર વિચ્છેદ ગયું એમ કહી માથે હાથ દેવાનો વખત આવશે. પણ તે વિચ્છેદ ગયું કે જશે તે માત્ર આપણી પ્રમાદશીલતાને આભારી છે, આપણી ઉદાસીન ઉપેક્ષા વૃત્તિષ્પ અકર્મણ્યતાને આભારી છે, આપણી અકૃતજ્ઞતાને ને કૃતજ્ઞતાને આભારી છે, એમ આપણે સમ્પેદ કહેવું પડશે.

કોઈ કહેશે કે આ કાર્યની હાલના જમાનામાં કોઈને કુરસદ નથી કે નવરાશ નથી. તેને આપણે જવાબ આપીશું કે મહાનુભાવ, આપ કહો છો તે યોગ્યર છે. આ ધાંધલીયા વખતમાં એવો અવકાશ બહુ ઓછો મળે છે પણ તમને કુરસદ નથી કે દાનત નથી એ તમારા અંતરઆત્માને પૂછી જુઓ, શું તમને આઠ કલાક ઉંઘવાની કુરસદ નથી મળતી? શું તમને હાલના જમાનાનું પ્રાતઃસ્મરણીય (!) છાપું વાંચવાની કુરસદ નથી મળતી? શું તમને નાટક-સીનેમા જોવા માટેની, ક્રિકેટ વગેરે તમાશા જોવા માટેની ને તેની ટિકટ માટે તડકામાં ઊધ્વજનુ ખડે પગે ઊભા રહેવાની કુરસદ નથી મળતી? સંસાર

વ્યવહાર-વ્યાપાર વગેરે સંબંધી સમસ્ત કામ કરવાની કુરસદ નથી મળતી? ગામગપાટા ને ગપ્પાં હાંકવાની ને હાહાહીહી કરવાની કુરસદ નથી મળતી? પ્રેમલા-પ્રેમલીના ગાયન ગાવાની કે નમાલા નોવેલો વગેરે છાસખાકળા સાહિત્ય વાંચી બે થડી મોજ મેળવવાની કુરસદ નથી મળતી? તમે પાકા વાણીયા છો તો ચોવીશ કલાકનો અને સાઠ થડીનો હિસાબ કરી જુઓ! આખો દિવસ આ શરીરની-આ વગર ભાડાની કોટડીની વેક કર્યા કરો છો! પણ આ શરીર યંત્ર પણ જેને લઇને પોતાનું કામ કરી રહ્યું છે, આ મન પણ જેની પ્રેરણાથી દોડધામ કરી રહ્યું છે, તે આ દેહ-દેવળમાં બિરાજમાન આરાધ્ય દેવ એવા આત્માને-ભગવાન ચૈતન્ય મૂર્તિને સંભારતા પણ નથી? તેની પૂજા-અર્ચા કરવાની તરફી કાં લેતા નથી? તેના હિતની-કલ્યાણની-વાર્તા તમને કેમ કડવી લાગે છે? માટે આપ કુરસદ નથી એમ કહો છો તે વાત સદંતર ખોટી છે, દાનત નથી એમ કહો તે વધારે યુક્ત ને પ્રમાણિક છે.

માટે જેને મન જ્ઞાની પુરુષના વચનામૃતનું બહુમાન છે, ગૌરવ છે, તે પ્રત્યેક આત્મહિતાર્થીએ તો ગમે લાંથી પણ અવકાશ મેળવી કુરસદને ફાસલાવી ઓછામાં ઓછી એક-એ થડી પણ જ્ઞાનીની વાણીની યથાશક્તિ આરાધના-ઉપાસના અવશ્ય કરવી જ જોઈએ, ને તે તેમજ કરે એમાં કાંઈ આશ્ચર્ય નથી.

આમ આપણે આ મહાતત્ત્વજ્ઞાનીની ને એમના ચિરંજીવ સાહિત્યની પુણ્યસ્મૃતિ જાળવી રાખવી હોય, ને આપણા પોતાના ઉપકારાર્થે તેના યથેચ્છ આત્મલાભ લઈ આનંદ લૂંટવો હોય, તો આપણે તેમના વચનામૃતોની નિરંતર સ્વાધ્યાયરૂપ આરાધના-ઉપાસના કરવી ઘટે છે. તેમજ તે તે સાહિત્યનું શુદ્ધ પ્રકાશના કરી, તેના બહોળે હાથે પ્રચાર કરવો, પ્રભાવના કરવી ઘટે છે. આપણે હજારો-લાખો રૂપીઆ લક્ષપ્રસંગોમાં, મેળાવડાઓમાં, કીર્તિદાનોમાં, ખોટી વાહવાહોમાં, મોટી જાહેરાતોમાં ને

અન્ય સાંસારિક અદ્યજીવી કાર્યોમાં ખર્ચો નાખીએ છીએ. પણ જ્ઞાનીઓએ નિષ્કારણ કરુણાથી આપણા માટે એકત્ર કરેલ ચિરંજીવ જ્ઞાનતિથિ જળથી રાખવાને આપણે શું કરીએ છીએ ? આપણે એની શી પ્રભાવના કરીએ છીએ ? હા, આપણે પતાસાં કે શ્રોફળની પ્રભાવના-અજ્ઞાન નિરક્ષર લોકો ઉચ્ચારે છે તેમ પર-ભાવના જરૂર કરીએ છીએ. પણ તેને અદ્યે જ્ઞાનપ્રથેની પ્રભાવના કરવાનું કે કરાવવાનું કેમ કાર્મને-મૃદરથને કે સાધુને-સૂઝતું નથી ? આપણે તપ વગેરેના ઉદ્ધાપનોમાં, ઉજમણાઓમાં પણ લગન-પ્રસંગની લૌકિક રીતનું અનુકરણ કરી, આપણું નામ કોતરાવી પિતળના બાજનોની દહાણી કરીએ છીએ, પણ જ્ઞાનીઓના વચનામૃતરૂપ ‘સુવણું બાજનો’ની દહાણી કાં કરતાં નથી ? આપણી લૌકિક મોટાઇ માટે કૃતિદાનો વગેરેમાં બહુ ઉદાર થઇ જઇએ છીએ, પણ સદ્વિદ્યાના પ્રચારમાં કૃપણ થઇ જઇ આપણો હાથ કાં સંકેત્યાઇ જાય છે ?

માટે તાત્પર્ય કે આપણે જો પરમ ઉપકારી જ્ઞાનીઓનો અદ્ભુત જ્ઞાનનિધાન જળથી રાખવો હોય ને વધારવો હોય, તથા તેનો આપણા પોતાના ઉપકારાર્થે કે જગત્ના કલ્યાણાર્થે આત્મહિતકારી સદુપયોગ કરવો હોય, તો આપણે તેની પરમ ઉદાર પ્રભાવના કરવી જોઇએ. અને તે મુખ્યપણે બે રીતે થઈ શકે— (૧) એક તો નિરંતર નિયમપૂર્વક સ્વાધ્યાયથી-અખંડ જ્ઞાનયત્નથી આપણે તે જ્ઞાનીના વચનામૃતોની આપણા પોતાના આત્મામાં પ્રભાવના-પ્રકૃષ્ટ ભાવના કરવી જોઇએ, તેના ભાવ-રસ રંગથી આપણો આત્મા અસ્થિમજ્જા પર્યંત રંગાઇ જવો જોઇએ. શ્રી. યશોવિજયજીના અમર શુષ્કદોમાં કહીએ તો—

“શ્રી અનંત જિન શું કરો, સાહેલડીઆં.

ચોળ મજીઠોના રંગ, રે ગુણ વેલડીઆં.
સાચો રંગ તે ધર્મનો, સાહે.

ખીજો રંગ પતંગ-ગુણ.

ધર્મ રંગ જીરણ નહિ, સાહે. દેહ તે જીરણ થાય, ગુણું

સોનું તે વિણસે નહિ, સાહે. ઘાટ ઘડામણ જાય, ગુણું.
ત્રાંશું જે રસ વેધિયું, સાહે. હોય તે જાણું હેમ, ગુણું.
હરી ત્રાંશું તે નવિ હુએ સાહે. તિમ મુજ

જગમુર પ્રેમ, ગુણું

(૨) અને ખીજું તે પરમ જ્ઞાનનિધાનની જગત્માં બહોળે હાથે પ્રભાવના કરવી જોઇએ. આ જાણ પ્રભાવના પણ જે આપણે આપણા આત્મામાં પ્રકૃષ્ટ ભાવનારૂપ પ્રભાવના કરી હશે તો જ થઇ શકશે. આ જ્ઞાનભંડારની પ્રકાશના-પ્રભાવનામાં જ્ઞાન-પ્રકાશક સંસ્થાઓ પોતાનો મહત્વનો ફાળો આપી શકે, -જો તેઓ નિર્મલ નિર્દોષ નિઃસ્વાર્થ દૃષ્ટિએ કેવલ પરમાર્થ પ્રચારની શુદ્ધ ભાવનાથી આ કાર્ય કરી જૈન-જૈનેતર જનતામાં સસ્તા અને સારા સાહિત્યનો પ્રચાર કરે તો. આવી પ્રભાવના-પરમ ઉદાર પ્રચારણા કરવા માટે શ્રીમંતોએ અને ધીમંતોએ પૂર્ણ સહકાર સાધવો જોઇએ. આ જ્ઞાનભંડારની બહુમાન-ગૌરવપૂર્વક સર્વાંગ સુંદર પ્રસિદ્ધિ અર્થે શ્રીમંતોએ પોતાનો ધન-ભંડાર ખુલ્લો મૂકી દેવો જોઇએ. આ પુણ્ય કાર્ય માટે વિવેકપૂર્વક લાખો-કરોડો રૂપીઆ ન્યોમજાવર કરવા માટે શ્રીમંતોમાં પડાપડી થવી જોઇએ. અને સેંકડો વિદ્વાન ધીમંતોએ આના અભ્યાસમાં જીવન સમર્પણ કરી, બહુકલા થઇને-ભેટ બાંધીને આ જ્ઞાનભંડાર પોતાની પ્રસારણ આવીથી ખોલી, તેમાંથી અંધરતો સંશોધીને જગત્ને ભેટ ધરવા જોઇએ. અને આ ધીમંતો-વિદ્વાનો તે જીવનકાર્ય નિરાકુલપણે કરી શકે, તે માટે શ્રીમંતોએ પરમાદરથી-પરમ લક્ષિતથી તે તે વિદ્વાનોની સમસ્ત સગવડો સાચવવી જોઇએ ને આજીવિકા આદિ અંગેની બધી જોગવાઈ પરમ ઉદારતાથી કરી આપવી જોઇએ. આમ આવા પુણ્ય કાર્યમાં ન્યારે શ્રીમંતો-ધીમંતોના ઉત્તમ સહકાર જામશે, ન્યારે ધીમંતોની જ્ઞાન-ગંગા શ્રીમંતોની ધન-યમુના સાથે બળી સરસ્વતીનો સંગમ સાધશે ત્યારે તે ત્રિવેણી સંગમમાં નિમજ્જન કરી જગત્ પાવન બનશે. ત્યારે જગત્માં જ્ઞાનીની વાણીનો જયજયકાર થશે, ત્યારે શ્રીમાન્ યશોવિજયજી જેવા સાચા વાચસ્પતિ-ઓના યશો-ત્રિજયનો જગત્માં ડંકો વાગશે !

આત્મસ્વરૂપની પ્રાપ્તિ મને કોઈ વખતે ન થઈ

(સન્માર્ગધર્મક)

“ સર્વ જીવોને કામભોગાદિ બન્ધની કથા સાંભળવામાં આવી છે, પરિચયમાં આવી છે અને અનુભવમાં આવેલી છે તેથી તે સુલભ છે, પરંતુ શરીરાદિથી ભિન્ન એવા આત્માની એકતા સાંભળવામાં આવી નથી, પરિચયમાં આવી નથી અને અનુભવમાં આવી નથી તેથી તે સુલભ નથી. અર્થાત્ ભેદ પરિજ્ઞાન-આત્મસ્વરૂપની પ્રાપ્તિ કોઈ વખતે જીવને ન થઈ. ”

“ આ અનંત સંસારમાં સજીવ અને નિર્જીવ બધા પદાર્થો મેં જાણ્યા અને જોયા પણ કેવળ મારું પોતાનું શુદ્ધ સ્વરૂપ કોઈ પણ વખત મેં જાણ્યું કે જોયું નથી. સંસારમાં બધા ય ભવસ્થ જીવો શરીર અને આત્માની અભેદ વાસનાથી વાસિત જ છે. સમ્યગ્દષ્ટિ-ભેદજ્ઞાની કોઈક જ હોય છે. ”

આ વિશ્વમાં આત્મજ્ઞાનની રૂચિ ઉત્પન્ન કરાવનારાં મનુષ્યો મળવા દુર્લભ છે, તેમજ આત્મસ્વરૂપને પ્રતિપાદન કરનારા શાસ્ત્રોની પ્રાપ્તિ થવી તે પણ દુર્લભ છે. આત્મ જ્ઞાનવાળા જીવોનો સમાગમ થવો તે પણ મુશ્કેલ છે. આત્માનો ઉપદેશ કરનારા ગુરુની પ્રાપ્તિ થવી તેનાથી પણ દુર્લભ છે. તેનાથી પણ ચિંતામણિની માફક ભેદજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ થવી તે વિશેષ દુર્લભ છે. તપ કરનારા તપસ્વીઓ મળી આવવા સુલભ છે, શાસ્ત્રો ભણેલા પંડિતો પણ મળી આવવા સુલભ છે, પણ તેઓની અંદર ભેદજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ કરનારા કોઈક જ હોય છે.

ઉત્તમોત્તમ રત્ન, હીરા, માણિક, મોતી, સોનું, રૂપું, ઔષધીઓ, રસાયણો, વસ્ત્રો, પુરુષો, સ્ત્રીઓ, હાથી, ઘોડાઓ, સુંદર પક્ષીઓ અને જળચર પ્રાણીઓ છતાં સજીવ અને નિર્જીવ પદાર્થોના નામ, ઉત્પત્તિના સ્થાન વગેરે નિર્મળ બુદ્ધિ અને અનુકૂળ સંયોગોને લઈને ઘણે ભાગે મેં જાણ્યા છે અને જોયા છે પણ ખેંદની વાત એ છે કે મેં મારું પોતાનું શુદ્ધ ચિદ્રૂપ કોઈ વખત જાણ્યું કે જોયું

નથી. મેં પહેલાં કોઈ વખત જોની ચિંતા કે વિચાર સરખો પણ કર્યો નથી તે વસ્તુ મને કોઈ પણ વખત મળી નથી.

મોહના ઉદયને લઈને મારા શુદ્ધ આત્માનું ચિંતન મેં કોઈ વખત ક્યું ન હોવાથી તે મને પ્રાપ્ત થયું નથી.

મેં અનેક વાર જીવન ધારણ કર્યાં છે પણ કોઈ જીવનમાં ‘હું શુદ્ધ આત્મસ્વરૂપ છું’ એવું શુદ્ધ આત્માનું ચિંતન મેં ક્યું નથી, દુર્લભ કલ્પદ્રો, નિધાનો, ચિંતામણિ રત્નો અને કામધેનુ છતાં પદાર્થો આ અનંત સંસારમાં અનંત વાર મેળવ્યા પણ શુદ્ધ આત્માની સંપત્તિ કોઈ વખત મેળવી નહિ, ત્રિકાળ દ્રવ્ય તરફ દૃષ્ટિ એક ક્ષણ વાર પણ મેં કરી નહિ અને તેથી સંસારસાગર પાર પામ્યો નહિ.

આજ સુધીમાં અનંત પદ્મગલપરાવર્તન જેવા ગહન કાળનો અનુભવ મેં લીધો, પણ તેવા કોઈ પદ્મગલપરાવર્તનમાં એકાદ વખત પણ મારા શુદ્ધ સ્વરૂપનો અનુભવ મને ન મળ્યો. દેવો અને વિદ્યાધરાના સ્વામીત્વનું પદ અનંત વાર મેં મેળવ્યું પણ કેવળ મારા પોતાના સ્વરૂપને હું પામી ન શક્યો.

ચાર ગતિની અંદર અનેક વાર મેં મારા શત્રુઓ ઉપર વિજય મેળવ્યો પણ મારા સદાના વિરોધી મોહશત્રુ ઉપર આત્મસ્વરૂપની પ્રાપ્તિ માટે વિજય મેળવવા પ્રયત્ન ન કર્યો.

મેં અનેક શાસ્ત્રો જાણ્યા અને સાંભળ્યા પણ તેની અંદર મારા શુદ્ધ સ્વરૂપને જાગૃત કરે તેવું એક પણ શાસ્ત્ર હું જાણ્યો નહિ કે સાંભળ્યું પણ નહિ. મેં અનંત વાર જિનદીક્ષા આચાર્યપણું ધારણ કર્યું. શૌચ, સંયમ, શીયલ અને દુષ્કર તપશ્ચર્યા છતાં મેં અનેક વાર કર્યાં પણ તે શુદ્ધ આત્માના લક્ષ વિના ધાર્મિક ગણાવાને માટે જ કર્યો.

વિદ્વાનોની મોટી સંખ્યાઓમાં હું એકો ત્યાં પણ મારી જામણને લીધે શુદ્ધ સ્વરૂપનો નિશ્ચય કરવા

આત્મસ્વરૂપની પ્રાપ્તિ મને કોઈ વખતે ન થઈ

૧૫૬

પ્રયત્ન ન કર્યો, નય-નિષ્કેપાની અનેક છટકાંરીને મેં જાણી પણ એક શુદ્ધ આત્મસ્વરૂપ પ્રાપ્તિરૂપ સાચા નયને હું ન પામ્યો. મનુષ્યજીવન, આર્ય દેશ, ઉત્તમ કુલ અને પ્રથમ સંહનન ઇત્યાદિ અનેક વાર હું પામ્યો પણ ઉપાદાનની જાગૃતિ વિના આત્મસ્વરૂપની પ્રાપ્તિ મને કોઈ વખત ન થઈ.

એકેન્દ્રિયાદિ જીવોમાં તે તે જાતના અનેક શરીરો ધારણ કર્યા, પણ અજ્ઞાનપણામાં મારા શુદ્ધ આત્માનો અનુભવ મેં ન કર્યો. લોકોના વ્યવહાર, રાજ્યોની નીતિ, સંબંધીઓના સગપણ, દેવોનો આચાર, સ્ત્રીઓના સદાચાર અને સાધુઓની સમગ્ર ક્રિયાઓ એ બધું હું સમજ્યો ને આદરી, ક્ષેત્રના સ્વભાવો જાણ્યા, કાળનો અકળ ગતિમાં પણ પ્રવેશ કરવા માથું માથું પણ તીવ્ર મોહના ઉદયને લઈ 'હું જ્ઞાનસ્વરૂપ છું' આવો દઢ નિશ્ચય પહેલા મને કોઈવાર ન થયો. અરે ! શિયાળાના દિવસોમાં નદીને કિનારે વસી વિના રહ્યો, ગ્રીષ્મઋતુમાં પહાડી પ્રદેશોના પ્રખર તાપમાં ફર્યો અને વર્ષાઋતુમાં અનેકવાર વૃક્ષોની નીચે રહ્યો પણ મારા શુદ્ધ સ્વરૂપમાં હું કોઈપણ વખત ન રહ્યો.

સ્વર્ગાદિની ઇચ્છાથી સ્વસ્વરૂપને જાણ્યા વિના મેં અનંત કષ્ટો ઉઠાવ્યા; વિવિધ પ્રકારે કાયકલેશ સહન કર્યો, શાસ્ત્રો લાલ્સવા પાછળ મહેનત કરવામાં પણ મેં કચાશ ન રાખી, પણ આત્મજ્ઞગૃતિ વિના ખારી જમીનમાં ખીજ વાવવાની માફક મારો સર્વ પ્રયાત નિષ્ફળ ગયો. આત્મજ્ઞગૃતિ કરાવનાર શાસ્ત્ર કે સત્ક્રિયાની પ્રાપ્તિ મને ન થઈ. ત્રિશ્વમાં પર્યાટન કરતાં અનેક ગુરુઓ કર્યા અને મેળવ્યા પણ શુદ્ધ આત્મસ્વરૂપને યાતાવનાર, કહેનાર કે જગાડનાર ગુરુની પ્રાપ્તિ મને કોઈ વખત ન થઈ. અને તેવા સદ્ગુરુ વિના શુદ્ધ આત્મસ્વરૂપની પ્રાપ્તિ ક્યાંથી થાય ?

સચેતન અને અચેતન શુભ દ્રવ્યોમાં અનેક વાર મેં પ્રીતિ ધારણ કરી પણ પ્રજાળ મોહના ઉદયને લીધે જ્ઞાનસ્વરૂપ આત્મામાં પ્રીતિ મેં ન કરી, દુષ્કરમાં દુષ્કર શુભાશુભ અનેક કર્મો મેં અનંત વાર

કર્યા પણ શુદ્ધ આત્માનું ચિંતન કરવાનો વખત મને ન મળ્યો.

પ્રભુની કૃપા થઈ, મોહનો ઉદય મંદ પડ્યો, સદ્ગુરુનો સમાગમ થયો, આત્મજ્ઞગૃતિનો પ્રકાશ પડ્યો, અજ્ઞાન અંધકાર ગયો, સત્શાસ્ત્રોનું શ્રવણ કયું. હવે મને શુદ્ધ આત્મા તરફ પ્રીતિ થઈ તેને લઈને મન ઇચ્છા વિનાનું થયું. હવે પ્રથમના આસક્તિનાળા રથનો અને પાત્રો મને હજાહજ ઝેર જેવા લાગે છે. આત્મજ્ઞાની મનુષ્યોની સોખત ગમે છે. આત્મજ્ઞગૃતિ કરાવનારાં શાસ્ત્રો સારાં લાગે છે. મન પણ વિવિધ ઇચ્છાથી મુકાણું હોવાથી વિકલ્પો વિનાનું રહે છે તેથી હવે શુદ્ધ આત્માના ચિંતનમાં હું કચાશ નહિ રાખું. આત્મજ્ઞગૃતિ થવી તે જ ધર્મની યુવાવસ્થાનો કાળ મારા માટે છે.

જે મહાન પુરુષો ભૂતકાળમાં મોક્ષે ગયા છે, વર્તમાનકાળમાં મોક્ષે જાય છે અને ભવિષ્યકાળમાં મોક્ષે જશે તે સર્વે પોતાના શુદ્ધ ચિદ્રૂપમાં મનને નિશ્ચળ કરીને જ ગયા છે તેમાં જરા પણ સંશય નથી. આનો અભ્યાસ મારે કર્તવ્ય છે.

સ્વીકાર-સમાલોચના

૧. શ્રીદ્વાવધિમાર્ગણા સંગ્રહ — રચયિતા મુનિ શ્રીવિશાલવિજયજી, પ્રકાશક શ્રી યશોવિજયજી જૈન ગ્રંથમાળા—ભાવનગર. કિં. રૂ. ૩-૦-૦ પુસ્તક માં શ્રી જૈન ધર્મ સંબંધી અપૂર્વ જ્ઞાનનાં વિષયો છે, જે સાધુ તેમજ શ્રાવકને વાંચન મનન કરવા યોગ્ય છે. પ્રકાશક તરફથી સભાને ભેટ મળ્યો છે.

૨. ભગવાન ઋષભદેવ:—લેખક જ્યોતિષજી. પ્રકાશક શ્રી યશોવિજયજી જૈન ગ્રંથમાળા, ભાવનગર. કિં. રૂ. ૪-૮-૦ જેમાં પહેલા તીર્થંકર ભગવાન શ્રી ઋષભદેવજીનું જીવનચરિત્ર નોવેલ રૂપે આલેખવામાં આવ્યું છે. જૈન સમાજમાં આદરણીય થાય તેમ ઇચ્છીએ છીએ. પ્રકાશક તરફથી સભાને ભેટ મળેલ છે.

૩ શંખેશ્વર સ્તવનાવલી:—સંગ્રહક મુનિ.

૧૬૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

રાજ્ય શ્રી વિશાળવિજયજી, પ્રકાશક શ્રી યશોવિજયજી જૈન ગ્રંથમાળા ભાવનગર. કિં. ૦-૮-૦ જેમાં શ્રી જિનેશ્વર ભગવાનની સ્તુતિઓ, સ્તવનોતો સંગ્રહ છે. પ્રકાશક તરફથી સજાને ભેટ મળેલ છે.

૪. ચર્ચાર્પિદિ ગ્રંથ સંગ્રહ:—અનુવાદક:—આચાર્ય શ્રી જિનહરિસાગરસુરિ, પ્રકાશક શ્રી જિનહરિસુરિ જ્ઞાનભંડાર-સુરત. પુસ્તક જિયાગંજનિવાસી ધર્મપ્રેમી શ્રીમાન બાબુ ગોવિંદચંદ્રજી ભૂરા કલકત્તાવાળાની આર્થિક સહાયવડે પ્રગટ કરવામાં આવ્યું છે. મુમુક્ષુઓને ભેટ આપવામાં આવે છે.

૫. ધર્મની દિશા ખંડ ૧-૨. સંપાદક પૂજ્ય મુનિરાજશ્રી કનકવિજયજી મહારાજ જેમાં વ્યાખ્યાનોતો સંગ્રહ છે. પ્રકાશક શાહ ગુલામચંદ ગફૂલભાઈ વ્યા. આ. શ્રી વિજયદાનસુરિ સ્મારક ટ્રસ્ટ, નવી પારદાનગલી, માંડવી મુંબઈ. ૩ પ્રાપ્તિસ્થાન. સોમચંદ ડી. શાહ-પાલીતાણા. સજાને પ્રકાશક તરફથી ભેટ મળેલ છે.

૬. માનવ જીવન-વિદ્યાન મુનિરાજશ્રી હંસસાગરજી મહારાજે માનવ જીવન પર જાહેર વ્યાખ્યાન આપેલ તે શ્રી ખાખરેચીનિવાસી શેઠ શ્રી છોટાલાલ દેવશીની સહાયથી છપાવી સદ્ગૃહસ્થોને વાંચન-મનન માટે ભેટ આપવામાં આવે છે. પ્રકાશક અને પ્રાપ્તિસ્થાન શાહ મોતીચંદ દીપચંદ, તંત્રી શ્રી શાસન સુધાકર, વાયા તળાજ, મુ. ઠળીયા (કાઠીયાવાડ.)

૭. જૈન બાલ ગ્રંથાવલી શ્રેણી બીજી-શ્રી ગુજર ગ્રંથરત્ન કાર્યાલય, ગાંધી રોડ, અમદાવાદ કિં. રૂ. ૩-૦-૦ સજાને ભેટ મળેલ છે

૮. શ્રી જિનેન્દ્ર સ્તવનાદિ કાવ્યસંગ્રહ પ્રથમ ભાગ—સંપાદક મુનિરાજ શ્રી ચારિત્રવિજયજી, પ્રકાશક શ્રી વિજયદાનસુરીશ્વરજી જૈન ગ્રંથમાળા સુરત, પ્રાપ્તિસ્થાન શ્રી શાંતિભુવન, આણંદ ખાવાનો ચક્રો, જામનગર. સજાને પ્રકાશક તરફથી ભેટ મળી છે.

વર્તમાન સમાચાર

જ્ઞાનપંચમી ઉદ્ઘાપન મહોત્સવ

આ સજાના માનવંતા પેટ્રન સાહેબ શેઠ શ્રી રમણિકલાલભાઈ ભોગીલાલભાઈ મોલવાળાના ધર્મપત્ની શ્રી મધુકાન્તા બહેને કરેલ જ્ઞાનપંચમી આરાધનનો ઉદ્ઘાપન મહોત્સવ તેઓશ્રીના બંગલે સુશોભિત મંડપ નાંખી તેમાં શ્રી અજિતનાથ પ્રભુને ખિરાજમાન કરી ઉદ્ઘાપનની વિવિધ જ્ઞાનના ઉપકરણોની સામગ્રી પધરાવવા સાથે આઠ દિવસ સુધી વિવિધ રાગરાગણીથી પૂજા ભજાવવામાં આવી હતી. છેલ્લે દિવસે માહ વડી ૧૧ ના રોજ વિધિવિધાન સહિત શાંતિસ્નાત્ર ભક્તિપૂર્વક ભજાવવામાં આવ્યું હતું. ભાવનગરના શ્રી ચતુર્વિધ સંઘ અને અમલદાર વર્ગ અને જૈન આગેવાનોએ દર્શનનો લાભ લીધો હતો.

પંજમના સમાચાર.

આચાર્યવર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજ પોતાની શિષ્યપ્રશિષ્યાદિ મુનિ મંડળી સહિત અમૃતસરથી વિહાર કરી પટ્ટી પધાર્યા હતા. પોષ સુદિ છઠે ત્રહાર કરી ભૃગુપુર, કરતીલા, હરિકે, મંખુ આદિ થઈ પોષ સુદિ અગીઆરસે જીરા પધાર્યા હતા. પંજમની વર્તમાન પરિસ્થિતિને ધ્યાનમાં લઈ તેમજ દેશ-દેશાન્તરોના શ્રી સંઘની વનંતીઓને માન આપી અને પંજમના કેટલાક સદ્ગૃહસ્થોની સલાહથી આચાર્યશ્રીજી ખીકાનેર તરફ પધારતા હોવાથી પંજમના ભાવિકો દર્શનાર્થે આવતા હતા.

જીરામાં લુધીયાનાની બન્ને પાર્ટીઓના આગેવાનો દર્શનાર્થે આવતા પોતપોતાની હડ છોડી દઈને એક બીજાને ભેટી પડ્યા હતા. શ્રી સંઘની એક કમીટી કાયમ કરી એકચતાનું કરારનામું લખતાં ઉપર સહીઓ થતાં જ્યજ્યકાર વર્તાઈ ગયા હતા.

આચાર્યશ્રીજી રીટોલ, તક્ષવંડો, મુદકી આદિ થઈ પોષ વદી છઠે ફરિદકોટ પધાર્યા, આચાર્યજી આદિ પોષ વદ આઠમે ફરિદકોટથી વિહાર કરી ચૌદશે ભાર્ગા પધાર્યા. દરેક સ્થળે આચાર્યશ્રી મહારાજનું ભાવભીનું સન્માન થઈ રહ્યું હતું અને તેઓશ્રીના ઉપદેશથી દરેક સ્થળે જૈનોને પારાવાર આનંદ થયો હતો.

મુનિરાજ શ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ તથા વિદ્યમાન સાક્ષરવર્ધ મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે કરી જૈન સમાજ ઉપર મહાન ઉપકાર કર્યો છે. ભારતનો ઇતિહાસ તૈયાર કરવા માટે અજોડ અને બહુ જ પ્રાચીન ગ્રંથ છે. દરેક જૈન જૈનેતર સાક્ષર અને સાહિત્યકારની પ્રશ્નસાને પાત્ર થયેલ આ ગ્રંથ છે. આવા બહુ મૂલ્ય ગ્રંથનું ભાષાંતર વિદ્વાન રા. રા. ભોગીલાલ જ. સાંડેસરા એમ. એ. અમદાવાદવાળા પાસે તૈયાર કરાવેલ છે. ખરેખરી જ્ઞાનભક્તિનું આ ઉત્તમોત્તમ કાર્ય છે. આ ગ્રંથમાં અનેક ઐતિહાસિક સામગ્રી અનેક જાણવા યોગ્ય વિષયો અને કથાઓ આવેલી છે. શુમારે છશેઠ પાનાનો ગ્રંથ, કપડાનું પાકું બાઇન્ડીંગ, સુંદર સચિત્ર કવર ઝેકેટ સાથે કિંમત રૂ. ૧૨-૮-૦ પોસ્ટેજ અલગ.

તૈયાર છે.

જલદી મંગાવો

તૈયાર છે.

દેવસી-રાષ્ટ્ર (એ) પ્રતિક્રમણાદિ મૂળ સૂત્રો.

સૂત્રોની સંક્ષિપ્ત સમજ સાથે.

હાલ અમારા તરફથી ઉપરોક્ત દેવસી-રાષ્ટ્ર પ્રતિક્રમણ સૂત્રની બુક પ્રગટ કરવામાં આવી છે. નિરંતરની શ્રવક-શ્રાવિકા માટેની આ આવશ્યક ક્રિયા હોવાથી આવી સખ્ત મોંઘવારી હોવા છતાં અમારા ઉપર ઘણી માગણી આવવાથી ઉચ્ચ કાગળો ઉપર સુંદર મ્હોટા ગુજરાતી ટાઇપમાં છપાવી પ્રસિદ્ધ કરેલ છે. કિંમત માત્ર રૂ. ૦-૧૦-૦ દશ આના પોસ્ટેજ બુદ્ધ.

જૈન કન્યાશાળા, પાઠશાળાઓએ આ લાભ સત્વર લેવાની જરૂર છે. સામટી નકલ લેનાર ધાર્મિક સંસ્થાને યોગ્ય કમીશન આપવામાં આવશે.

“ નૂતન સાહિત્ય પ્રકાશન ”

૧ શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ ચરિત્ર.

શ્રીમાન દેવભદ્રાચાર્યકૃત ૧૧૦૦૦ હજાર શ્લોકપ્રમાણ, પ્રાકૃત ભાષામાં ખારમા સૈકામાં રચેલો તેનું આ ભાષાંતર છપાય છે. આ ચરિત્ર ગ્રંથકર્તા આચાર્ય મહારાજની વિદ્વતાપૂર્ણ સુંદર, અનુપમ, અલૌકિક રચના છે. આટલો મ્હોટો શ્રી પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ગ્રંથ ખીજે નથી. તેમ આવી મહત્વપૂર્ણ ચરિત્ર રચના ભાગ્યેજ ખીજા ગ્રંથમાં હશે. પ્રભુના ભવોના વિસ્તૃત વર્ણન સાથે, પ્રભુના દશ ગણધરોના પૂર્વભવોના ચરિત્રો સાથે આપવામાં આવેલ છે. સાથે અનેક અંતર્ગત કથાઓ અને ઘણા જાણવા યોગ્ય વિવિધ વિષયો પણ આપેલા છે. ગ્રંથ છપાય છે. આ એક અપૂર્વ કૃતિ છે. ૬૫ ફોર્મ સાડા પાંચસેઠ પૃષ્ઠ, અને આકર્ષક રંગીન ચિત્રો, મંજુષ્ઠ બાઇન્ડીંગવડે ગુજરાતી સારા અક્ષરોથી છપાય છે. આર્થિક સહાય શેઠશ્રી ચંદુલાલ ટી. શાહ (ડેપુટી મેનેજર, કાઉન લાઇફ કંપની) તરફથી પોતાના પૂજ્ય સ્વર્ગવાસી પિતા શ્રીયુત ત્રિભુવનદાસ મંગલજી શાહના સ્મરણાર્થે સમાને મળેલી છે.

૨ કથારત્નકોષ ગ્રંથ—શ્રીમાન દેવભદ્રાચાર્ય મહારાજે (સંવત ૧૧૫૮ માં પ્રાકૃત ભાષામાં રચેલો છે, જેમાં સમ્યક્ત્વ આદિ તેત્રીશ સામાન્ય ગુણો અને પાંચ અણુવત આદિ વિશેષ ગુણોને લગતી ૫૦ વિષયો સાથે તેની મૌલિક, સુંદર પઠનપાઠન કરવા જેવી કથાઓ વાચકોની રસવૃત્તિ આપો ગ્રંથ વાંચતા નિરસ ન કરે તેવી સુંદર રચના આચાર્ય મહારાજે કરી છે. આ ગ્રંથમાં આવેલ ગુણોનું સ્વરૂપ, તેનું વિવેચન, તેને લગતા ગુણદોષો, લાભ-હાનિનું નિરૂપણ આચાર્ય મહારાજે એવી સુંદર પદ્ધતિ-સંકલનાથી કર્યું છે કે જેથી આ ગ્રંથની અનુપમ, અમૂલ્ય અપૂર્વ રચના બનેલ હોવાથી તે અપૂર્વ સાહિત્ય ગ્રંથ ગણાય છે. આ સુંદર ગ્રંથ મૂળ અમોઘે પ્રસિદ્ધ કર્યો છે, જેની મૂળ કિંમત રૂ. ૮-૮-૦ છે. જેનું આ સરલ શુદ્ધ ભાષાંતર પણ સાક્ષરવર્ધ મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજની દેખરેખ નીચે થયેલ છે. તે ગ્રંથનો પાના શુમારે પાંચસેઠ ઉપરાંત થશે.

૨ શ્રી શાંતિનાથ ચરિત્ર—શ્રી અજિતપ્રભસૂરિકૃત.

મૂળ ઉપરથી ગુજરાતી ભાષાંતર સુંદર-સરલ-વિવિધ રંગોના સુંદર ચિત્રો સાથે, હંચા કાગળો ઉપ, સુંદર ગુજરાતી ટાઇપમાં છપાયેલ છે, પાકા બાઇન્ડિંગથી અલંકૃત થયેલ છે. દેવાધિદેવ શ્રી શાંતિનાથ પ્રભુના દરેક ભવોનું અપૂર્વ સ્વરૂપ, અનેક બીજી અંતર્ગત કથાઓ, બાર વ્રત અને બીજા વિષયો ઉપરની દેશના, અનુકંપા (હવદયા)નું અદ્ભુત, અપૂર્વ, અનુપમ વૃત્તાંત આ ચરિત્રમાં આવેલ છે જે મનન કરવા જેવું છે. કીમત રૂ. ૭-૮-૦ (પોસ્ટેજ જુદું)

નવા થનાર સભાસદોને નમ્ર સુચના.

ફાગણ વદી ૩૦ સુધીમાં રૂ. ૧૦૧) એકસો એક આપી નવા થનાર પ્રથમ વર્ગના લાઇફ મેમ્બરોને, તેમજ હાલ બીજા વર્ગમાં જે લાઇફ મેમ્બરો છે તે બંધુઓ ઉપરની મુદત સુધીમાં રૂ. ૫૦) વધારે આપી પ્રથમ વર્ગના લાઇફ મેમ્બરો થશે તેમને શ્રી વસુદેવહિંદી તથા શ્રી શાંતિનાથ ચરિત્ર રૂ. વીશની કિંમતના બંને ગ્રંથો ધારા પ્રમાણે ભેટ આપવામાં આવશે, અને તે પછી છપાતાં દરેક સભાના ગ્રંથો પોસ્ટેજ પૂરતાં વી. પી. થી ભેટ મળશે. પણ ફાગણ માસ પછી બીજા વર્ગમાંથી પહેલાં વર્ગમાં દાખલ કરવામાં આવશે નહિ—

જેથી તેઓએ ધારા પ્રમાણે મંગાવી લેવા નહિ તો મુદત વિતે સભા આપને તે ગ્રંથો આપી શકશે નહિ વિચારીને જરૂર ત્યાં સુધીમાં મંગાવી લેવા નમ્ર સુચના છે.

અમારું સાહિત્ય પ્રકાશન.

૧. શ્રી કથારત્નકોશ. ૨. શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ ચરિત્ર. ૩. સતી દમયંતી ચરિત્ર.
- (છપાય છે.)

અમારું નવું પ્રકાશન.

- ૪ શ્રી દ્વાદશાર નયચક્રસાર-ગ્રંથ (મૂળ ટીકા સાથે)
- (બોજનામાં)

તાર્કિક શિરોમણિ, નયવાદપારંગતવાદીપ્રભાવક આચાર્યશ્રી મહાવાદિ ક્ષમાશ્રમણ વિરચિત મૂળ અને ટીકાના પ્રણેતા સમર્થ તાર્કિક આચાર્યશ્રી સિંહસૂરગણિ ક્ષમાશ્રમણ એકંદરે સ્વપર વાહ્મય વિષયક પાંડિત્યના ક્ષેત્રમાં કેવું વિશાલ પ્રભુત્વ ધરાવતા હતા ? તે આ અપૂર્વ ગ્રંથ બતાવે છે; તેમજ આ ગ્રંથના પ્રકાશનથી વિદ્યમાન-અવિદ્યમાન ભારતીય આયંદાર્શનિક સાહિત્ય અને તેને લગતા ઇતિહાસ ઉપર વિશિષ્ટ પ્રકારે પ્રકાશ પાડતો આ નવનો અદારહળર શ્લોક પ્રમાણ અપૂર્વ ગ્રંથ છે. કે જે વિદ્વાનો, સાહિત્યક્ષેત્રમાં રસ ધરાવનાર આમજનતાને પણ રસપ્રદ બનશે. આ માસિકમાં આવતી લેખમાળા અને વિશિષ્ટ સંશોધન અને સંપાદનને લગતો સર્વ વિભાગ જ્ઞાન્તમૂર્તિ આચાર્ય ભગવાન શ્રી સિદ્ધિસૂરિશ્વરજીના વિદ્વાન શિષ્ય આચાર્યશ્રી વિજયમેધસૂરીશ્વરજીના મહાનુભાવ શિષ્ય શ્રી ભુવનવિજયજીના વિદ્વાન શિષ્ય મુનિવરશ્રી જયુવિજયજી મહારાજે આ સભા ઉપર કૃપા કરી તે ભાર સ્વીકારી લીધો છે. આ અંકમાં તેમજ હવે પછીના માસિકમાં તે માટેના લેખો આવે તે વાંચવા જૈન બંધુઓ જહેનોને નમ્ર સુચના છે. જેમ અને તેમ વેળાસર અમારા તરફથી છપાવવાનું કામ શરૂ થશે.

- ૫ શ્રી ત્રેયાંસનાથ પ્રભુ ચરિત્ર. ૬ શ્રી સુમતિનાથ પ્રભુ ચરિત્ર
- ભાષાંતરો થાય છે.
નં. ૧-૫-૬ માં આર્થિક સહાયની અપેક્ષા છે